

Regionaal Veiligheidsplan 2012–2014
Regio Amsterdam–Amstelland

Vastgesteld door het Regionaal College Amsterdam–Amstelland, 12 december 2011

Inhoudsopgave

1. Inleiding	1
2. Totstandkoming 3 ^e Regionaal Veiligheidsplan	3
3. Landelijke beleidsprioriteiten politie	6
4. Overkoepelende doelstellingen	10
5. Prioriteiten RVP 2012–2014	13
5.1 Aanpak Top 600 en High Impact–delicten	13
5.2 Geweld	16
5.3 Jeugd	17
5.4 Veelplegers	20
5.5 Huiselijk Geweld	22
5.6 Discriminatie	24
5.7 Zeden en mensenhandel	26
5.7.1 <i>Zedenmisdrijven</i>	26
5.7.2 <i>Mensenhandel</i>	29
5.8 Zware criminaliteit, fraude en witwassen	32
5.9 Aandachtsgebieden	38
5.9.1 Geografische gebieden	38
5.9.2 <i>Openbaar Vervoer</i>	41
5.9.3 <i>Taxi's</i>	43
5.10 High impact: Woninginbraken	44
6. Monitoring doelstellingen	46
BIJLAGE 1 Toelichting aandachtsgebieden	47

1. Inleiding

Voor u ligt het derde Regionaal Veiligheidsplan (RVP)¹ van de regio Amsterdam–Amstelland, dat de periode 2012–2014 betreft en op 12 december 2011 is vastgesteld door het Regionaal College.

In 2006 heeft het Regionaal College gekozen voor het werken met een gezamenlijk veiligheidsplan om tot een effectievere aanpak van de veiligheidsproblematiek in de regio te komen. Het plan vormt het gezamenlijk beleidskader van de zes gemeenten in deze regio, het Openbaar Ministerie en de regiopolitie voor het integrale veiligheidsbeleid in onze regio. Het bevat de belangrijkste thema's, uitgewerkt in instrumenten en gezamenlijke doelstellingen van bestuur, politie en OM. Tevens biedt het een kader voor de uitvoering op lokaal, gemeentelijk niveau.

Bij het opstellen van het dit Regionaal Veiligheidsplan zijn de ervaringen met het eerste meerjarenplan, dat de periode 2007–2010/2011 besloeg, meegenomen. Zo is meer aandacht geschonken aan de doorvertaling van dit regionale plan naar doelen en inzet op gemeentelijk niveau. Ook is extra gelet op ambitieuze maar tegelijkertijd realistische doelstellingen, zeker ook in het licht van de beperktere (financiële) speelruimte in de komende jaren. Kiezen bleek daarbij onvermijdelijk.

Door de landelijke ontwikkelingen omtrent de realisatie van de nationale politie en afspraken hieromtrent tussen de ministers en de korpsbeheerders is het oorspronkelijk bedoelde RVP 2011–2014 opgedeeld in een 1-jarig plan voor 2011 en het nu voor u liggende meerjarenplan 2012–2014. Ook de komende jaren zijn er ontwikkelingen te verwachten op het gebied van de nationale politie en daaruit voortvloeiende veranderingen voor de regionale politieorganisatie. Aangezien het RVP een meerjarenplan is, blijft het daarom wel van belang dat er jaarlijks een moment plaatsvindt waarop wordt teruggeblikt en tevens vooruit gekeken of de gestelde prioriteiten nog steeds gelden of dat een revisie op zijn plaats is.

Bij de keuzes voor zowel de thema's zelf alsook de ambities per thema is uitgegaan van de beschikbare menskracht en middelen in de komende jaren, voorzover deze nu bekend is. Ook is sprake van fasering in de uitvoering: het jaar 2012 zal zich, net als in 2011 het geval is, kenmerken door een nadrukkelijke focus op de Aanpak Top 600. Hierdoor zullen andere prioriteiten nog wat minder tot wasdom komen, dit zal in de jaren 2013–2014 worden rechtgetrokken.

¹ Het eerste plan betrof de periode 2007–2010/2011, het tweede plan enkel het jaar 2011

Met de gekozen gezamenlijke prioriteiten en geformuleerde doelen in dit plan verwachten de partners de komende periode een verdere verbetering van de veiligheid in de regio te realiseren.

Leeswijzer

- Totstandkoming 3^e RVP (hoofdstuk 2)
- Landelijke prioriteiten politie (hoofdstuk 3)
- Overkoepelende doelstelling en prioriteiten (hoofdstuk 4)
- Uitwerking prioriteiten (hoofdstuk 5)
- Monitoring doelstellingen en meten resultaten (hoofdstuk 6)

2. Totstandkoming 3^e Regionaal Veiligheidsplan

Om te komen tot de prioriteiten voor deze nieuwe planperiode zijn de betrokken partijen in het voorjaar van 2009 gestart met het in kaart brengen van mogelijke thema's en in te zetten instrumenten. Hierbij is uiteraard gekeken naar de prioriteiten die in het eerste RVP stonden en de resultaten die op deze terreinen zijn bereikt. Voor exacte gegevens hieromtrent wordt verwezen naar de jaarlijkse Regionale Veiligheidsrapportage, waarin per doelstelling wordt gerapporteerd over de behaalde resultaten. Een aantal thema's keert ook in het nieuwe RVP terug.

In meerdere bijeenkomsten, in wisselende samenstellingen, is gesproken over de wensen van bestuur, Openbaar Ministerie en politie voor prioriteiten in de nieuwe planperiode.

Hierbij is een onderscheid te maken naar thema's (onderwerpen) en instrumenten (methodieken die worden ingezet om bepaalde doelstellingen te behalen). Het instrument is een ondersteunend, veelal integraal samenwerkingsverband dat op procesmatige wijze een belangrijke bijdrage levert aan de aanpak van een specifiek thema. Als voorbeeld van een reeds geïntegreerd instrument kent de regio Amsterdam-Amstelland de Veiligheidshuizen waarin samenwerkingspartners integraal de (criminaliteits-)problematiek rond jeugdigen en veelplegers aanpakken en op deze wijze een bijdrage leveren aan de thematische doelstellingen.

De bijeenkomsten hebben geleid tot een eerste groslijst in het najaar van 2009, welke daarna is gespecificeerd en teruggebracht tot uiteindelijk 8 geprioriteerde thema's. Deze thema's zijn: geweld, jeugd, veelplegers, huiselijk geweld, zeden en mensenhandel, zware criminaliteit, discriminatie en aandachtsgebieden. Eind 2010 is hier een (top)prioriteit high-impact delicten bijgekomen met daaraan gekoppeld het belangrijke instrument de regionale Aanpak Top 600. De methodiek van de Top 600 draagt daarnaast in belangrijke mate bij aan het behalen van de benoemde doelstellingen op de thema's geweld, jeugd, veelplegers en aandachtsgebieden.

Daarnaast kent het RVP het RIEC instrument benoemd in het thema Zware Criminaliteit. Met het RIEC wordt een effectieve en efficiënte impuls gegeven aan de integrale aanpak van georganiseerde misdaad.

Hoewel andere instrumenten niet als zodanig in het RVP zijn benoemd, wordt door de partners geïnvesteerd op samenwerkingsverbanden die de thematisch benoemde prioriteiten ten goede komen zoals bijvoorbeeld het project ZSM/DIVA.

Aan de uiteindelijke keuze liggen twee notities ten grondslag:

- Een thema of instrument moet van belang zijn voor alle partijen en een ieder heeft ook een taak en inspanningen te verrichten op dit thema
- De omvang van de problematiek is van dien aard dat de regionale schaal een meerwaarde heeft.

Lessen vorig RVP

Bij de totstandkoming is tevens aandacht geschonken aan de ervaringen met het eerste Regionaal Veiligheidsplan. Dit leidde tot twee verbeterpunten:

- de doorvertaling van het regionaal naar het gemeentelijk niveau
- de formulering van de doelstellingen

Doorvertaling van regionaal naar gemeentelijk niveau

Het RVP is het regionale kader: op dat niveau worden afspraken gemaakt over de prioriteiten met daaraan gekoppeld doelstellingen en benodigde inspanningen. Deze afspraken dienen vervolgens te worden doorvertaald in concrete inspanningen op gemeentelijk –en politieel niveau en bij het parket. Bij het eerste RVP was deze koppeling nog onvoldoende gerealiseerd. Hierdoor stonden het RVP en de veiligheidsplannen op gemeentelijk niveau nog te veel op zichzelf.

De koppeling tussen beide niveaus is een cyclische beweging: het RVP wordt gevoed door de lokale bestuurswensen, de gemeentelijke veiligheidsplannen en prioriteiten van het parket. Vervolgens voedt het RVP de lokale planvorming weer: de vastgestelde regionale prioriteiten, doelen en inspanningen vinden hun weg naar de uitvoeringsplannen van de verschillende veiligheidspartners. Daarin vindt de vertaling plaats van regionale prioriteiten naar lokale doelen en inspanningen. Daarnaast blijft in de lokale plannen ook (beperkt) ruimte voor specifieke lokale thema's, die niet regionaal geprioriteerd zijn, maar lokaal wel van essentieel belang zijn voor het verbeteren van de veiligheid. Een voorbeeld is de aanpak van autoinbraken op het Amstelbusiness park en rond het arena gebied in de Gemeente Ouder-Amstel.

Om deze koppeling nu wel tot stand te brengen is vroegtijdig gestart met inventariseren van alle wensen en is elke keuze voor prioritering voorgelegd aan het Regionaal College voor instemming. Ook is bij het kiezen van doelstellingen rekening gehouden met doorvertaling naar de zes gemeentelijke integrale veiligheidsplannen (voor zover gekozen thema's in alle gemeenten spelen). In de komende vier jaar zullen deze inspanningen zich moeten vertalen in meer samenhang tussen het gezamenlijke RVP en de individuele veiligheidsplannen. Het is nu aan iedere partij om zorg te dragen voor doorvertaling van het RVP in de eigen organisatie.

Formuleren van doelstellingen

Een tweede verbeterpunt is de formulering van doelstellingen. In het vorige plan was een aantal doelstellingen opgenomen dat het probleem niet dekte. Daarnaast waren sommige doelstelling voor meerdere uitleg vatbaar en/of konden niet of onvoldoende worden gemeten. Tevens was doorvertaling van sommige regionale doelstellingen naar gemeentelijk niveau lastig.

Om te zorgen dat de kwaliteit van de doelstellingen in het nieuwe plan beter is, zijn vanaf de start van de uitwerking van prioriteiten analisten en meetspecialisten betrokken, die hebben meegedacht over de wijze waarop doelen zijn geformuleerd en nadrukkelijk hebben gekeken naar de meetbaarheid en concreetheid. Daarbij is SMART (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel,

Realistisch, Tijdgebonden) het uitgangspunt. Aan de hand van het RVP zal direct ook de benodigde sturingsinformatie en intelligence-behoefte in kaart worden gebracht. Waar nodig zullen nieuwe data worden verzameld om te sturen op de resultaten.

Uitwerking prioriteiten

Per prioriteit is een werkgroep samengesteld, met daarin vertegenwoordigers van bestuur, politie en OM die specialist zijn op het betreffende terrein. Bij elk thema was een van de drie partijen 'trekker'. Elke werkgroep had de taak om de prioriteit nader te duiden op basis van een korte probleemanalyse en aan te geven waar de focus de komende periode op zou moeten liggen. Op basis daarvan hebben zij concrete doelstellingen en inspanningen benoemd, die allen bijdragen aan de centrale ambitie van het RVP (zie hoofdstuk 4).

De uitwerking per prioriteit komt in hoofdstuk 5 aan bod, de wijze waarop de voortgang op de thema's wordt gemonitord wordt in hoofdstuk 6 beschreven.

3. Landelijke beleidsprioriteiten politie

De minister van Veiligheid en Justitie heeft begin 2011 de 11 landelijke beleidsprioriteiten politie 2011–2014 kenbaar gemaakt. In onderstaand kader staan deze prioriteiten opgesomd:

Cluster 1: De buurt veilig, voorbewoner en ondernemer

- Aanpak van de criminele jeugdgroepen.
- Aanpak van overvallen, straatroof, inbraken, geweld.
- Bijdragen aan de gemeentelijke aanpak van onveiligheid op straat.
- Aanpak van dierenmishandeling: er komen 500 animal cops.

Cluster 2: Offensief tegen ondermijnende en georganiseerde criminaliteit

- Versterking van de integrale aanpak van cybercrime.
- Versterking aanpak kinderporno.
- Intensievere opsporing en hardere aanpak van criminele samenwerkingsverbanden.

Cluster 3: Slagkracht voor onze professionals

- Verbetering van de intake & afhandeling van aangiftes.
- Daling van bureaucratische lasten.
- Verbeteren van de heterdaadkracht.

Cluster 4: Aanpak (faciliteerders) illegaliteit en criminele vreemdelingen

- Uniformering identiteitscontroles vreemdelingen.

Deze landelijke beleidsprioriteiten politie, die ook de prioriteitsstelling van bestuur en Openbaar Ministerie beïnvloeden, moeten, voor zover van toepassing, een regionale uitwerking krijgen. Het gaat dan om de prioriteiten:

- a. Aanpak van de criminele jeugdgroepen.
- b. Aanpak van overvallen, straatroof, inbraken en geweld.
- c. Bijdragen aan de gemeentelijke aanpak van onveiligheid op straat.
- d. Aanpak van criminele samenwerkingsverbanden.
- e. Verbeteren van de heterdaadkracht.

Hieronder zal per punt worden aangegeven hoe de landelijke prioriteit in de regio Amsterdam–Amstelland haar vertaling zal krijgen en – waar van toepassing – worden verwezen naar de regionale prioriteiten in hoofdstuk 5, omdat deze op een aantal punten overeenstemmen met de landelijke prioriteiten.

a) Aanpak van criminele jeugdgroepen

Landelijk is afgesproken dat er per regio een jaarlijkse standaardrapportage wordt opgesteld, waarin het totaaloverzicht van de criminele jeugdgroepen binnen de regio en het aantal aangepakte criminele jeugdgroepen is opgenomen. Deze rapportage wordt besproken in de lokale driehoeken. Daarnaast is landelijk ook het “actieprogramma problematische jeugdgroepen” gestart. Belangrijkste punten zijn:

- i. De aanpak van de *hinderlijke* en overlastgevende groepen wordt door gemeenten krachtig voortgezet: de gemeenten nemen de regierol op zich om de aanpak van de overlastgevende en hinderlijke jeugdgroepen te intensiveren en daarvoor de benodigde capaciteit vrij te maken.
- ii. De aanpak van de *criminele* jeugdgroepen krijgt bij de politie en het OM prioriteit. Concrete landelijke doelstelling is dat binnen twee jaar alle (100%) criminele jeugdgroepen zijn aangepakt (onder regie van het OM). Per criminele jeugdgroep wordt er een plan van aanpak opgesteld. Voorop staat een dadergerichte aanpak met als doel de criminele carrière van jongeren in de kiem te smoren.
- iii. Er is winst te behalen wat betreft ontschotting in de strafrecht- en zorgketens. Dit is met name van belang voor vroegsignalering, het voorkomen van recidive en het doelgericht inzetten van zorg.
- iv. Verbinding wordt gelegd via de Veiligheidshuizen.
- v. Jongeren dienen in het kader van een effectieve aanpak ook snel te worden opgepakt en berecht. Het consequent geven van lik-op-stuk is van belang. Onder meer wordt ingezet op versnelling van de afdoening in de strafrechtketen.

In de regio Amsterdam-Amstelland is de aanpak van alle jeugdgroepen al enige jaren een speerpunt van beleid. Dit zal de komende jaren ook zo zijn, waarbij de punten uit het actieprogramma zullen worden meegenomen. In paragraaf 5.3, waar de regionale prioriteit Jeugd wordt toegelicht, wordt hier concreet op ingegaan.

De punten uit het actieprogramma over de ontschotting van ketens en lik-op-stuk beleid worden in onze regio ook reeds aangepakt: zij vormen een belangrijk aspect van de Aanpak Top 600, zoals die in maart 2011 is gestart. In paragraaf 5.1. wordt deze aanpak nader beschreven.

Onze regio heeft op 15 augustus 2011 ook de transformatie van ketenunits naar Veiligheidshuizen voltooid. De Veiligheidshuizen staan ten dienste van de aanpak van de top 600 en de doelgroepen jeugd en veelplegers. Door middel van een goede dossieropbouw vindt daar de voorbereiding plaats voor een effectieve combinatie van straf en zorg en een snelle afdoening van zaken voor de genoemde doelgroepen.

b) Aanpak van overvallen, straatroof, inbraken en geweld

Landelijk is afgesproken dat het resultaat van deze prioriteit wordt gemeten in twee ratio's. De eerste verdachtenratio richt zich uitsluitend op overvallen, de tweede verdachtenratio richt zich op de combinatie: overvallen, straatroof, inbraak woning, bedreiging en mishandeling. Het gaat daarbij om het aantal verdachten dat volgens de politieregistratie in een jaar is overgedragen aan het OM gedeeld door het aantal aangiften. De verdachtenratio voor overvallen dient eind 2014 uit te komen boven de 40%. De gecombineerde ratio zal de komende jaren een stijging te zien moeten geven.

Naast de ratio's (die vallen onder de operationele prioriteiten) heeft de Minister inmiddels twee actieprogramma's gestart: Geweld en Overvallen.

Actieplan Geweld – Antwoord op geweld

- De geweldspleger staat centraal. Door middel van vroegsignalering en een persoonsgerichte aanpak voorkomen dat jeugdigen doorgroeien.
- Extra aandacht voor de positie van het slachtoffer. Bij de afwikkeling hoort een 100% doorverwijzing naar Slachtofferzorg.
- Het betreft geweld in het publieke en semi-publieke domein en dan specifiek openlijk geweld, mishandeling en bedreiging.

Actieprogramma Overvallen – Ketenaanpak Overvalcriminaliteit:

- Een substantiële verbetering van opsporing en vervolging van overvallen is noodzakelijk om de gestelde doelen met betrekking tot het terugdringen van het aantal overvallen, verhogen oplossingspercentage en de percentages veroordelingen en recidivebeperking te behalen. Hiertoe moet een intensivering plaatsvinden. Op lokaal en regionaal niveau moet verder worden gewerkt aan verbetering van de heterdaadkracht, een sluitende persoonsgerichte aanpak, regionale en landelijke top lijsten en het verder ontwikkelen van de informatiepositie.
- De nodige preventieve maatregelen nemen om te voorkomen dat overvallen plaatsvinden. De (lokale) overheid stimuleert (o.a. via keurmerken en convenanten) en ondersteunt het bedrijfsleven tot het nemen van maatregelen.
- Nadrukkelijke aandacht voor slachtoffers. De aandacht voor slachtoffers wordt geïntensiveerd door hen in alle gevallen te wijzen op de mogelijkheid van een slachtoffergesprek met de officier van justitie, de mogelijkheid van spreekrecht op de zitting en mogelijkheid tot vordering van schadevergoeding.

Geweld krijgt binnen de regio Amsterdam–Amstelland een plek binnen de Aanpak Top 600, maar is daarnaast ook een aparte prioriteit als het gaat om bedreiging, mishandeling en openlijk geweld tegen personen. Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 5.2.

Ook de opsporing van daders van overvallen krijgt in de regio bijzondere aandacht, immers deze dadergroep is een van de belangrijkste in de Aanpak Top 600. Hiermee wordt al invulling gegeven aan de landelijke geformuleerde doelstelling om de opsporing en vervolging van overvallen te intensiveren. Overigens was deze beweging deels al eerder ingezet, reeds in 2010 was de aanpak van overvallen een regionale prioriteit geworden. Een uitgebreide toelichting op de Aanpak Top 600 wordt in paragraaf 5.1. gegeven.

De preventie rondom overvallen op ondernemers wordt in eerste aanleg georganiseerd vanuit het Regionaal Platform Criminaliteitsbeheersing Amsterdam–Amstelland (RPCAA) waarin bestuur, OM, politie, bedrijfsleven en maatschappelijke partners nauw samenwerken rondom het thema 'veilig ondernemen'.

c) bijdragen aan de gemeentelijke aanpak van onveiligheid op straat.

Landelijk wordt ervan uitgegaan dat elke gemeente een integraal veiligheidsplan heeft. Er worden geen verplichte onderwerpen opgevoerd. De politie heeft de opgave ten behoeve van de gemeentelijke plannen relevante informatie ter beschikking te stellen.

In de regio Amsterdam–Amstelland hebben gemeenten al enige jaren een integraal veiligheidsplan. Cijfers over de veiligheid op straat zijn beschikbaar op micro- en macroniveau. Deze cijfers vormen ook de basis voor de Regionale Veiligheidsrapportage van bestuur, OM en politie, waarin viermaandelijks wordt gerapporteerd over de ontwikkeling van de veiligheidscijfers in de regio en de objectieve en subjectieve veiligheidsindex zijn opgenomen. Deze cijfers kunnen gemeenten gebruiken voor hun lokale veiligheidsplannen en desgewenst kunnen de cijfers ook op een andere wijze worden gepresenteerd/ gespecificeerd voor één gemeente of één buurt. Met deze werkwijze wordt nu al voldaan aan hetgeen met de landelijke prioritering wordt beoogd.

d) hardere aanpak criminele samenwerkingsverbanden (csv's)

Het streven is dat, door deze prioritering, het aantal aangepakt csv's in 2014 is verdubbeld in vergelijking met 2009. Thema's die bijzondere aandacht vergen zijn mensenhandel, productie, invoer en uitvoer van drugs, witwassen en milieucriminaliteit. Verder is het de bedoeling dat er in onderzoeken naar csv's standaard financieel gerechercheerd wordt en dat de mogelijkheid tot bestuurlijke aanpak wordt onderzocht. Naar verwachting zullen concrete voorstellen voor de aanpak van csv's worden gebaseerd op landelijke analyses en weging van mogelijke projectvoorstellen door het OM. Momenteel wordt landelijk nog aan de uitwerking van deze prioriteit gewerkt.

De aanpak van zware criminaliteit is één van de regionale prioriteiten van de regio Amsterdam–Amstelland, zie hiervoor paragraaf 5.8. De aanpak en bestrijding van mensenhandel maakt deel uit van de regionale prioriteit zeden- en mensenhandel (zie paragraaf 5.7.2).

Zodra meer bekend is over hoe de landelijke prioriteit regionaal moet worden uitgewerkt, zal hierop worden geanticipeerd.

e) Heterdaadkracht

Is een landelijke prioritering die tot doel heeft dat de politie door zichtbaar en snel(ler) optreden meer verdachten van misdrijven op heterdaad kan aanhouden. Deze methodiek is mede vorm gegeven onder de aanpak van de Top 600. Er is op dit moment nog geen landelijke indicator bekend voor het meten van de heterdaadkracht.

4. Overkoepelende doelstellingen

De inzet op de prioriteiten en daarbij gestelde doelen dienen bij te dragen aan de overkoepelende ambitie van het Regionaal College, te weten:

“Verbeteren van de objectieve en subjectieve veiligheid in de regio door het verminderen van criminaliteit en overlast”

Sinds 2003 werkt Amsterdam met een veiligheidsindex, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen objectieve en subjectieve veiligheid. In Amstelland wordt de veiligheidsindex sinds 2006 gebruikt. Tot en met 2010 is gewerkt met een indexcijfer voor enerzijds Amsterdam en anderzijds Aalsmeer, Amstelveen, Diemen, Ouder-Amstel en Uithoorn (samen Amstelland). Vanaf 2011 zijn de beide instrumenten samengevoegd (de index van Amstelland is in die van Amsterdam gevlochten). Nu is er dus één regionale objectieve en subjectieve index.

Voor Amstelland betekent dit nieuwe objectieve en subjectieve indexcijfers voor de afgelopen jaren. De Amsterdamse indexcijfers (objectief en subjectief) over de periode 2003–2010 veranderen niet en ook de wijze van berekening voor 2011 en verder blijft gelijk.

Objectief

De ambitie ten aanzien van de objectieve veiligheid kan worden geconcretiseerd, waarbij onderscheid is gemaakt tussen enerzijds Amsterdam en anderzijds de Amstelland-gemeenten. Dit onderscheid wordt gemaakt omdat de veiligheidsproblematiek in Amsterdam op veel onderdelen wezenlijk verschilt van die in vijf Amstelland-gemeenten.

Amsterdam

In 2010 was het niveau van de objectieve index 76 (tegenover 100 in het jaar 2003). Voor de periode 2012–2014 wordt gestreefd naar nog een lichte verdere daling. Tegelijkertijd is de afgelopen jaren gebleken dat een index, die van zoveel factoren afhankelijk is, gevoelig is voor fluctuatie. Daarom wordt de komende jaren met een bandbreedte gewerkt. De ambitie wordt voor Amsterdam vertaald in een objectieve index die zich de komende jaren beweegt tussen 76 en 72.

Amstelland

Ook hier wordt met een bandbreedte gewerkt, omdat ook deze index gevoelig is gebleken voor fluctuatie. In 2010 was het niveau van de objectieve index 46 (ter vergelijking: in 2008 was dit 59, in 2009 50). Voor de periode 2012–2014 wordt gestreefd naar een index die zich beweegt tussen 48 en 42.

Subjectief

De subjectieve index van Amsterdam en Amstelland kent dezelfde elementen; vermijding, onveiligheidsbeleving en buurtproblemen. De ervaringen van de afgelopen jaren met deze

index hebben geleerd dat vaak onduidelijk is wat het subjectieve veiligheidsgevoel van mensen beïnvloedt, waardoor wijzigingen van de subjectieve index moeilijk te duiden zijn. Echter, op de elementen buurtproblemen en vermijdingsgedrag is wel enige sturing mogelijk. Het element buurtproblemen is te relateren aan de situatie in de eigen buurt en straat. De komende jaren wordt een aantal aandachtsgebieden geprioriteerd (zie paragraaf 4.8), waar gezamenlijk zal worden ingezet op verbetering van de veiligheid in die buurt en daarmee ook het veiligheidsgevoel van de bewoners. Voor elke geprioriteerde buurt zullen binnen de kaders van het RVP doelen worden gesteld voor het verbeteren van zowel de objectieve als subjectieve veiligheid. Dit laatste zal ook zichtbaar moeten worden in de score op het element buurtproblemen. Niet enkel van die specifieke buurt, maar naar verwachting als gevolg daarvan ook in de gemeentelijke subjectieve score voor dit element. Een doelstelling op het element buurtproblemen is dus mogelijk, omdat dit te relateren is aan concrete inspanningen in een aantal specifieke buurten. De prominente methodiek die door de politie in algemene zin voor de regiebuurten ontwikkeld wordt, kan hieraan een goede bijdrage leveren. De prominente aanpak ondersteunt de meest relevante issues op het gebied van leefbaarheid en veiligheid in een specifieke buurt. Een prominent is een combinatie van verschillende p's: plekken, panden, personen, problemen, projecten en partners. De methodiek gaat uit van gerichte samenwerking met burgers en partners en is een middel om vanuit de buurt prioriteitsbepaling te organiseren.

Vermijdingsgedrag vloeit vaak voort uit onveiligheidsbeleving. Verwachting is dat de specifieke aandacht voor buurten, zoals hiervoor geschetst, ook zal leiden tot een groter gevoel van veiligheid in die buurten, waardoor het aannemelijk wordt dat er minder plekken zijn die gemeden worden. Daarom wordt ook een concrete gemeentelijke doelstelling op het element vermijdingsgedrag mogelijk geacht.

Voor de subjectieve index geldt tevens dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen Amsterdam en Amstelland, omdat ook de veiligheidsproblematiek op buurtniveau tussen beide wezenlijk verschilt. Dit blijkt ook uit het feit dat van de 14 geprioriteerde aandachtsgebieden in 2011 er 13 in Amsterdam liggen en 1 in Amstelland (Diemen-Zuid). Dit heeft gevolgen voor de doelen die worden gesteld. Ook hier zal, om dezelfde redenen als bij de objectieve index, worden gewerkt met een bandbreedte.

Amsterdam

- Element buurtproblemen: kende in 2010 een score van 62, voor 2014 wordt een score tussen 62 en 55 als doel gesteld.
- Element vermijding: kende in 2010 een score van 79, voor 2014 wordt een score tussen 79 en 73 als doel gesteld.

Amstelland

Omdat in Amstelland maar 1 buurt is geprioriteerd als aandachtsgebied zal het effect daarvan op de scores gering zijn. Voor de buurt zelf zal daling van de index wel een doel zijn, maar voor Amstelland als geheel wordt als doel stabilisatie van het huidige niveau gesteld.

- Element buurtproblemen: kende in 2010 een score van 41 doel is dit de komende jaren te stabiliseren.
- Element vermijding: kende in 2010 een score van 62 doel is dit de komende jaren te stabiliseren.

5. Prioriteiten RVP 2012–2014

In dit hoofdstuk worden de thema's die de komende drie jaar prioriteit hebben nader beschreven.

5.1 Aanpak Top 600 en High Impact–delicten

Inleiding

De objectieve veiligheidscijfers in de regio Amsterdam–Amstelland hebben zich de afgelopen jaren over het algemeen in positieve zin ontwikkeld. Toch voelen inwoners zich niet altijd (subjectief) veiliger. Het aantal misdrijven en overtredingen mag gedaald zijn, de delicten zelf lijken steeds zwaarder te worden. Daarbij is opvallend, dat juist bij een steeds jongere groep criminelen overvallen en geweld gepaard gaan met wapenbezit en wapengebruik. Bovendien, overvallen, straatroven, geweldsmisdrijven en woninginbraken zorgen voor veel onrust en onveiligheidsgevoelens. De impact op de slachtoffers en hun directe omgeving is groot.

In 2009 nam het aantal jonge verdachten (personen tussen 12 en 24 jaar) van overvallen ten opzichte van 2008 met 50 toe, van 182 naar 232. Bij woninginbraken is het aantal verdachten tussen 2004 en 2009 bijna verdrievoudigd: van 66 daders in 2004 naar 176 in 2009. Bij straatroven en geweldsmisdrijven (zware mishandeling en openlijk geweld) is het aantal aangehouden jeugdige verdachten groot. Voor mishandeling, bedreiging en openlijk geweld gaat het jaarlijks om tussen de 2500 en 3000 jonge daders. Bij straatroven gaat het om ruim 500 jeugdige verdachten per jaar. Jeugdige verdachten zijn jaarlijks betrokken bij ongeveer 170 geweldsmisdrijven met een vuurwapen.

Elk politiedistrict kent zijn eigen 'pappenheimers', het bestuur kent zijn multiprobleemgezinnen en het OM de recidivisten. Het gaat in de meeste gevallen om jonge mannen (ca. 70% van de doelgroep is tussen de 15 en 28 jaar) die in de eigen buurt, de eigen gemeente en ook daarbuiten zorgen voor veel criminaliteit en overlast. Verdachten die voor deze feiten zijn aangehouden, blijken doorgaans al meerdere malen met politie en justitie in aanraking te zijn gekomen. Verschillende trajecten zijn hen aangeboden, regelmatig hebben ze deze ook doorlopen, echter veelal zonder resultaat. Deze jongeren worden onvoldoende bereikt door hun ouders. Aan politie en justitie, maar ook aan hun school(opleiding) laten zij zich weinig gelegen liggen. Ze zijn tot vrijheidsstraffen veroordeeld, maar wanneer ze weer vrij zijn, gaan ze vaak door met het gedrag waarmee ze bezig waren en recidiveren ze. Veel delinquente jongeren hebben te maken met verstandelijke beperkingen, sociale, emotionele of psychiatrische problemen, vaak in combinatie met een verslaving. Ook zijn er jongeren bij wie ingrijpen nu cruciaal is om te voorkomen dat ook zij definitief het criminele pad kiezen.

Deze constatering was voor bestuur, Openbaar Ministerie en politie aanleiding om de aanpak van doelgroepen te combineren met de bestrijding van high–impact delicten (geweld, overvallen, straatroof, woninginbraken) en overlast in de zogenoemde Top 600–aanpak. In deze aanpak komt de prioritering op de doelgroepen jeugd en veelplegers en op de thema's geweld, overvallen, woninginbraken en aan criminaliteit gerelateerde overlast samen. In dit plan wordt kort ingegaan op de Top 600–aanpak, het beoogde doel en de doelstellingen.

Gedetailleerde informatie, inclusief een beschrijving van de werkwijze en de te leveren inspanning door alle partijen, is te vinden in het *Regionale plan van aanpak Top 600*.

Focus en aandachtspunten

Het regionaal college heeft besloten dat de focus op de groep plegers van high-impact delicten moet worden gelegd en dat deze groep stevig moet worden aangepakt. Tegen crimineel gedrag van deze jongeren zal consequent, streng en snel worden opgetreden. Dat vraagt een intensivering van de aanpak van de (jeugd)criminaliteit op een breed terrein: opsporing, vervolging, snel straffen en consequent handhaven en uitvoeren van straffen, naast intensivering van preventie gericht op risicojongeren ter voorkoming van (voortdurende) criminaliteit.

Het programma kent samengevat drie hoofdlijnen; pijlers waarin de generaal preventieve werking van het strafrecht (je laat crimineel gedrag wel uit je hoofd als je weet dat je voor een paar jaar de gevangenis ingaat) nadrukkelijk wordt gecombineerd met (na)zorg en preventiemaatregelen ter voorkoming van instroom van onderop. Deze pijlers zijn:

- Lik Op Stuk aanpak van de criminele doelgroep;
- Intensieve zorg na of in combinatie met straf, ter voorkoming van recidive;
- Beperken van instroom (van 12-minners) en doorstroom (van broertjes en zusjes) naar de criminele groep door gerichte preventiemaatregelen voor jongeren.

Op 1 mei 2011 is de aanpak Top 600 daadwerkelijk van start gegaan. Van de lijst van 600 zijn de eerste 250 gemerkt in de politiebestedingen. Om een gedegen en integrale aanpak van degenen die op de lijst staan mogelijk te maken, wordt een compleet basisdossier met de straf- en zorghistorie van betrokkene opgesteld. In 2011 worden 250 basisdossiers opgesteld door de zogeheten Informatieverzamelgroep. Deze weegploeg beoordeelt dossiers, wijst een regisseur toe en monitort de aanpak. De regisseur die voor deze dossiers is benoemd is verantwoordelijk voor een integraal plan van aanpak voor betrokkene, met interventies zoals opsporingsactiviteiten door de politie, het aanpakken van openstaande zaken door het OM en screening van betrokkene door de GGD.

Behalve het planmatig aanpakken van de personen op grond van een basisdossier vinden door de politie ook ongeplande aanhoudingen plaats. Van personen die aangehouden worden en in verzekering worden gesteld, wordt direct een persoonsdossier opgesteld aan de hand waarvan bij de voorgeleiding voor de Rechter Commissaris een brede afweging kan plaatsvinden. De GGD screent de in verzekering gestelde personen. Indien de in verzekering gestelde broertjes of zusjes heeft, vindt aanmelding hiervan plaats bij het Preventie Interventie Team (PIT) van Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling gemeente Amsterdam. De screening is de basis van het advies over vervolgstappen (acuut ingrijpen, diagnose stellen, zorgadvies of geen nadere actie). Er is een brief opgesteld die de betrokkene van de politie uitgereikt krijgt op het moment dat hij/zij in beeld komt voor de aanpak Top600. Deze brief biedt enerzijds de waarschuwing met criminaliteit en overlast te stoppen en anderzijds omvat deze een aanbod voor hulp door de GGD. Ook is een conceptmonitor opgesteld voor de aanpak.

Doelstellingen

De aanpak heeft de volgende overkoepelende doelstellingen:

1. De overheid is in 2012 in scope en in control over de Top600
2. Het significant terugdringen van ernstige geweldsdelicten (zware mishandeling, openlijke geweldpleging, overvallen, straatroof en moord/doodslag) en woninginbraken.
3. Het verbeteren van veiligheidsgevoelens van bewoners, ondernemers en bezoekers.

Het regiobreed realiseren van deze doelstellingen op basis van uitsluitend de Top600-aanpak is erg ambitieus en pas op langere termijn meetbaar.

Primair wordt met de top 600-aanpak beoogd de geselecteerde groep aan te pakken door een combinatie van straf (lik-op-stuk) aangevuld met gerichte zorg (werk, wonen, behandeling). Het overstijgende doel hiervan is dat de daders uiteindelijk geen crimineel gedrag meer vertonen en/of overlast veroorzaken. De recidive onder de dadergroep moet worden verminderd. De buurten waar de top 600 meer dan gemiddeld pleegt en/of woont moeten veiliger worden, zowel objectief (in termen van aangiften) als subjectief (het veiligheidsgevoel). Voor evaluatie en monitoring betekent dit een focus op personen (top 600), maar minstens zo belangrijk: op buurten. Daar moet de winst van de aanpak zichtbaar worden.

Samenwerking

Om de gestelde doelen te kunnen bereiken is een majeure operatie nodig. Zaken moeten op een andere manier worden georganiseerd om te komen tot de noodzakelijke vernieuwing en verandering. Dat geldt voor alle partners: gemeenten, Openbaar Ministerie, politie en andere betrokken (zorg-)instellingen.

Deze aanpak betekent de inzet van extra menskracht van alle partners: in de opsporing en vervolging, in de nazorg en in preventie. Bij politie, OM, gemeente, Bureau Jeugdzorg en de GGD is capaciteit vrijgemaakt. De aanpak Top600 vraagt ook om nauwe samenwerking en het gelijktijdig inslaan van nieuwe wegen maar ook de bestaande uitvoering verbeteren. Preventieve trajecten moeten beter aangesloten worden op de specifieke hulpvraag van de jongeren.

In de aanpak werken meer dan 30 organisaties samen. In twee regionale conferenties is aan de samenwerking aandacht besteed; in de informatiemap "Met zorg aangepakt" geven de betrokken organisaties aan welke bijdrage een ieder levert.

Een van de doelen van de regionale Aanpak Top 600 is een toename van het aantal aanhoudingen, en daaropvolgend veroordelingen, van plegers van delicten die grote impact hebben. Landelijk is ook één van de speerpunten dat daders gepakt moeten worden.

Door de Aanpak Top 600 wordt hier mede invulling aan gegeven.

5.2 Geweld

Geweld is een breed begrip waar een aantal delicten onder valt. Het thema geweld baart alle partners zorgen mede vanwege de impact op het slachtoffer. De focus binnen de Aanpak Top 600 op plegers van een aantal geweldsdelicten (o.a. straatroof, overvallen) is daarvan een gevolg. Maar, mede voortbouwend op het landelijk actieprogramma Geweld, het thema geweld in het (semi-)publieke domein vraagt ook om aparte prioritering in de komende jaren. Binnen die prioritering wordt met name gefocust op de delicten bedreiging, mishandeling en openlijke geweldpleging. Geweld in het private domein, huiselijk geweld, is een aparte prioriteit in dit plan.

Het aantal aangiften van bedreiging, mishandeling en openlijke geweldpleging is over de periode 2006–2010 redelijk stabiel (in 2010 ruim 7.000 aangiften). Uit verdiepingsonderzoek naar deze vormen van geweld in onze regio blijkt ondermeer dat:

- Geweld vaak in de eigen woonwijk wordt gepleegd (40%). Het gaat vooral om geweld tussen onbekenden (31%), burens (26%) of vrienden/bekenden (21%).
- De 12 tot en met 17-jarige verdachten vooral (overdag) incidenten op school, in winkels en in de woonwijk plegen
- De 18 tot en met 24-jarigen vooral uitgaansdelicten plegen die veelal tussen onbekenden plaatsvinden en waarvoor vaak geen aanleiding is. Het geweld bestaat vooral uit mishandelingen, bedreiging en openlijke geweldpleging.
- Ruim 30 % van de bestudeerde dossiers beroepsgerelateerd geweld betreft. De incidenten raken met name winkelmedewerkers, beveiligers, politiefunctionarissen en medewerkers van hulpverlenings- of zorginstellingen.
- 7% van de mishandelingen en 5% van de bedreigingen het gevolg zijn van een verkeerstwist. Bij verkeersgeweld zijn vaker oudere verdachten betrokken (25 jaar en ouder).

Er is tevens nader onderzoek verricht naar de ontwikkelingen omtrent geweldsincidenten en jeugdigen, waarbij ook specifiek is gekeken naar 'jeugd en wapens'. Jeugd als doelgroep is een aparte prioriteit.

Focus en aandachtspunten

Uitgangspunt in de komende jaren is het realiseren van een wezenlijke trendbreuk ten aanzien van geweldsincidenten. Uit de verrichte onderzoeken komt een nadrukkelijke doelgroep naar voren, jeugd, maar ook een aantal specifieke pleegplaatsen: woonwijk, school en uitgaansgebieden. De focus zal de komende jaren dan ook op zowel de doelgroep alsook de genoemde plaatsen/domeinen liggen. Daarnaast is specifieke aandacht voor wapens en wapengeweld van belang.

Doelstellingen en inspanningen

Het realiseren van die trendbreuk wordt concreet vertaald in de volgende doelstelling voor de delicten bedreiging, mishandeling en openlijke geweldpleging tegen personen:

- Afname van het aantal aangiften in het (semi-)publieke domein van bedreiging, mishandeling en openlijke geweldpleging (exclusief huiselijk geweld) met 5% eind 2014 t.o.v. eind 2010.

De focus op plaatsen/domeinen wordt vertaald in de volgende gezamenlijke inspanningen/acties:

- Meer inzicht in de omvang van de wapenproblematiek
- Inzetten op acties ter bestrijding van illegaal (vuur)wapenbezit
- Binnen de gebiedsaanpak nadrukkelijk focus aanbrengen op geweld
- Binnen aanpak van schoolveiligheid aandacht vragen voor geweldsproblematiek
- Aanpak geweld prominente plaats geven binnen aanpak uitgaansproblematiek

Samenwerking

Gezien de nauwe verwevenheid van het onderwerp geweld met andere thema's wordt gezocht naar een goede manier van beleidsvoorbereiding en monitoring. Onderzocht zal worden of er een aparte subdriehoek Geweld gevormd moet worden.

5.3 Jeugd

Korte probleemanalyse

In de inleiding is aangegeven dat de eerder voor het RVP geformuleerde doelstellingen en prioriteiten worden beïnvloed door een aantal nieuwe ontwikkelingen. Voor het terrein Jeugd geldt dat vooral voor de start van de Aanpak Top 600. De uitgangspunten van het huidige jeugd- en veiligheidsbeleid zijn goed bruikbaar voor de Top 600; dit beleid wordt dan ook onverminderd voortgezet. Wel verschuift in de praktijk het accent naar de groep van 600 jongeren en jongvolwassenen én hun gezinnen die met prioriteit worden aangepakt.

In Amsterdam zet de dalende trend in jeugdcriminaliteit zich voort: het aantal harde kern jongeren is gedaald van 701 in 2009 (peilmaand december) naar 576 in 2010 (peilmaand augustus). In vergelijking met het peiljaar 2005 is sprake van een afname van 7,2%. Uitsplitsing naar 'high impact-delicten' nuanceert echter dit beeld: het aantal jeugdige verdachten dat overvallen en woninginbraken pleegt is toegenomen en ook bij straatroven en geweldsmisdrijven (zware mishandeling en openlijk geweld) is het aantal aangehouden jeugdige verdachten groot. Het zijn de personen die dit soort high impact-delicten plegen die centraal staan in de Top 600-aanpak en daarmee in het Amsterdamse jeugd- en veiligheidsbeleid.

Het aantal actieve jeugdgroepen is in 2010 40 en is ten opzichte van het peiljaar 2005 met 66% afgenomen (van 118 naar 40). Ten opzichte van 2009 is het aantal overlastgevende groepen gelijk gebleven, het aantal hinderlijke groepen met 9 verminderd en het aantal criminele jeugdgroepen met 2 afgenomen. Het aantal meldingen van jeugdoverlast is, na een stijgende trend in de laatste jaren, ten opzichte van 2009 met 9,1% afgenomen. De door bewoners ervaren jeugdoverlast is stabiel gebleven.

In de Amstelland gemeenten is de jeugd problematiek in vergelijking met Amsterdam vaak van een andere orde. De impact op het veiligheidsgevoel in de buurt blijkt echter groter. De aanpak van overlast heeft in de Amstelland gemeenten een hoge prioriteit. De gemeenten hebben hierbij de regie. Ook als er geen jeugdgroepen zijn worden jongeren die de fout ingaan aangepakt. De inzet van de politie en de partners in het veiligheidshuis is daarbij van groot belang.

Eerder is een aantal nieuwe ontwikkelingen op het terrein van jeugdcriminaliteit en overlast door jongeren geformuleerd dat voor het beleid voor de komende periode relevant is, zoals de overlastmatrix en de Aanpak Top 600. Zo is er sprake van verruwing bij het plegen van criminaliteit en het veroorzaken van overlast. Naast bovenstaande cijfers kwam uit kwalitatief onderzoek naar voren dat jongeren eerder dan 25-plussers overgaan tot geweld en dat geweld gepleegd door jongeren ook vaker escaleert. De groep plegers van high-impact delicten staat centraal in de Aanpak Top 600.

Een ander belangrijk punt is dat een aanzienlijk deel van de jongeren die het verkeerde pad op gaan, licht verstandelijk beperkt blijkt te zijn. De reguliere gedragsinterventies sluiten onvoldoende aan bij deze doelgroep. Daarnaast kampen velen met een reeks aan psychosociale en soms psychiatrische problemen. Die worden vaak versterkt door het gebruik van alcohol en/of drugs. In de Aanpak Top 600 wordt elke Top 600-verdachte gescreend op psychische en psychiatrische problematiek. Ook wordt een inschatting gemaakt van het intelligentieniveau waarop de persoon functioneert. Op basis hiervan wordt de straf met de juiste zorg gecombineerd; waar nodig wordt een behandeling ingebouwd om drugs- of alcoholverslaving te behandelen.

Voorts zijn er signalen uit de praktijk dat de nazorg aan ex-gedetineerden nog niet intensief genoeg is of nog onvoldoende op maat gemaakt. Een ander probleem is het ontbreken van nazorg aan jongeren die een gedragsinterventie hebben afgerond. Dit laatste geldt in het bijzonder voor jongeren met een licht verstandelijke beperking. De aanpak van deze problematiek staat centraal in pijler twee van de Aanpak Top 600.

Uit verschillende onderzoeken is naar voren gekomen dat de meeste en zwaarste criminaliteit wordt gepleegd door jongeren die al op jonge leeftijd antisociaal gedrag vertoonden. Deze zogenoemde 'vroeg starters' beginnen al vroeg (voor het 12^e jaar) met externaliserend, agressief en licht delinquent gedrag. Om doorstroom naar ernstiger delicten te beperken, is het van groot belang om (nog) eerder in te grijpen bij jongeren die antisociaal gedrag vertonen. Deze aanpak krijgt vorm in de derde pijler van de Aanpak Top 600. Daarnaast wordt van de Top 600-daders bekeken of zij in het profiel van de 'vroeg starter' passen, zodat de straf/zorgcombinatie zo goed mogelijk op de persoon kan worden toegesneden.

Tenslotte zijn verzuimgedrag en schooluitval belangrijke voorspellers van criminaliteit. Zeker jongeren die van school worden gestuurd omdat zij vanwege hun gedrag niet te handhaven zijn, lopen een groot risico. Deze groep behoort ook tot de doelgroep van pijler drie van de Aanpak Top 600.

Focus en aandachtspunten

De focus ligt de komende jaren enerzijds op een aantal uitgangspunten dat al langer onderdeel is van het jeugd- en veiligheidsbeleid, anderzijds zullen elementen van genoemde nieuwe ontwikkelingen worden toegevoegd.

De uitgangspunten die worden gecontinueerd zijn:

- De nadruk ligt op vroegtijdig en snel ingrijpen wanneer een jongere in de fout gaat of dreigt te gaan.
- Bij sanctionering staat een combinatie van straf en zorg centraal.
- Ketenpartners werken samen in de aanpak van hinderlijke, overlastgevende en criminele jeugdgroepen in de groepsaanpak.
- De aanpak van jeugdcriminaliteit en overlast door jongeren is gezinsgericht.
- Scholen en Bureau Leerplicht worden nadrukkelijk betrokken bij het jeugd- en veiligheidsbeleid.

Daarnaast krijgen de volgende nieuwe elementen de komende jaren volop aandacht, waarbij de focus ligt op de Aanpak Top 600:

- Jeugd en geweld: het beleid wordt (nog) meer gericht op het voorkomen en terugdringen van geweld onder jongeren en jongvolwassen (pijler I, II en III).
- LVB-problematiek, psychopathologie en alcohol- en/of drugsproblemen: de bestaande gedragsinterventies zijn hiervoor nog onvoldoende toegerust en zullen moeten worden aangepast. Waar nodig dienen nieuwe interventies voor deze doelgroepen te worden ontwikkeld (pijler II).
- Reclassering en nazorg: ondanks de inspanningen van de betrokken instanties, sluiten sancties en hulpverleningsmaatregelen nog onvoldoende op elkaar aan. De komende periode wordt het beleid gericht op het beter benutten van bijzondere voorwaarden bij schorsing en vonnis (pijler I en II).
- Vroege starters: het beleid wordt sterker gericht op de leeftijdscategorie 10 tot en met 16 jaar (pijler III).

Doelstellingen en inspanningen

a) Afname van recidive (gedefinieerd als instroom dan wel doorstroom²) naar:

- 20 % bij de first offenders (is nu 30%, peildatum februari 2010)
- 35 % bij de lichtcriminelen (is nu 45%)
- 50 % bij de potentiële jeugdige veelplegers (is nu 63%);
- 75 % bij de hardekernjongeren (is nu 90%).

b) Afname van het aantal aangiften van bedreiging, mishandeling en openlijke geweldpleging in het (semi-)publieke domein (dus exclusief huiselijk geweld) met 5%

² Deze cijfers zijn gebaseerd op de zogenaamde in-, door- en uitstroomtabel die de politie viermaandelijks maakt. In die tabel wordt per doelgroep de situatie vergeleken met de situatie van 2 jaar eerder. Inzichtelijk is dan hoeveel personen nieuw zijn in een doelgroep (nog niet eerder in aanraking met politie), hoeveel personen doorgestroomd zijn naar een zwaardere doelgroep (dus meer en/of zwaardere feiten hebben gepleegd) en hoeveel personen uitgestroomd zijn (gestopt).

eind 2014 t.o.v. eind 2010, waarbij een verdachte is betrokken uit de leeftijdscategorie 12–17 of 18–24 jaar.

- c) Afname van het totale aantal jeugdgroepen in Amsterdam met 20% en in Amstelland met 10% ten opzichte van het peiljaar 2010. Daarbij wordt in beeld gebracht welke groepen nieuw zijn en welke groepen zijn opgehouden te bestaan.
- d) Ombuiging van de opgaande trend in door bewoners ervaren jeugdoverlast (dit is het percentage inwoners van de regio dat vaak jeugdoverlast ervaart, gemeten in bevolkingsonderzoek) en daling van het aantal overlastmeldingen ‘jeugd’ met 10%. Het gaat daarbij om de vergelijking met de situatie eind 2010.

In de regio Amsterdam–Amstelland wordt op dit moment al van elke criminele jeugdgroep een plan van aanpak opgesteld, waarmee reeds wordt voldaan aan de landelijke doelstelling dat alle criminele jeugdgroepen (100 %) binnen twee jaar worden aangepakt.

Samenwerking

De twee veiligheidshuizen in Amsterdam–Amstelland spelen een belangrijke rol bij het realiseren van deze doelstellingen.

5.4 Veelplegers

Eén van de ‘oudst bekende’ doelgroepen die verantwoordelijk is voor een aanzienlijk deel van de criminaliteit en overlast in Amsterdam valt onder de noemer veelplegers. De doelgroep bestaat voornamelijk uit verslaafden en de omvang van de groep bedroeg op peildatum 31 december 2010 in totaal 488 personen. Binnen de doelgroep neemt het aantal als zodanig geregistreeerde verslaafden af, maar het aantal niet-verslaafde veelplegers neemt toe. Onder verslaafde veelplegers wordt verstaan personen die verslaafd zijn aan harddrugs. In de Amstelland gemeenten is het aantal veelplegers beperkt.

In de vorige bestuursperiode is een flinke daling te zien van zowel het aantal (zeer actieve) veelplegers als van het aantal meldingen drugsoverlast (32% respectievelijk 41%). Vooral op de Wallen is dit zowel in cijfers als op straat zichtbaar. De invoering van de Inrichting Stelstelmatige Dader (ISD)–maatregel (voorheen Strafrechtelijk Opvang Verslaafden–maatregel) en de opgezette ketensamenwerking is mede oorzaak van de geschetste positieve ontwikkeling. Het is een justitiële maatregel voor plaatsing in een ISD. De maatregel duurt maximaal twee jaar. Gedurende deze periode krijgt de veelpleger een programma aangeboden dat is gericht op terugkeer naar de samenleving. Er is een zogenaamde intramurale fase (minimaal drie maanden zit iemand vast) en een extramurale fase (er is een periode waarin iemand onder voorwaarden het laatste deel van zijn straf buiten detentie doorbrengt, bijvoorbeeld begeleid wonen).

Het concept van een persoonsgerichte aanpak waarbij repressie en zorg worden gecombineerd, is tevens middels een pilot toegepast op een groep extreme

overlastveroorzakers ('APV-veelplegers'). De resultaten waren zodanig succesvol (van de 50 mensen relatief veel mensen in zorg en geen of veel minder overlast) dat een persoonsgebonden aanpak overlast-veelplegers is ontwikkeld die van start gaat in het stadsdeel Centrum. Daar waar mogelijk wordt deze werkwijze ook toegepast in andere stadsdelen.

Op die plekken waar in Amsterdam de openbare orde wordt gehinderd door – specifiek – verslaafde veelplegers, is – als andere kant van de medaille – ook vaak sprake van dealerproblematiek. Uit onderzoek blijkt dat in 2007 en 2008 er in Amsterdam 2.406 arrestaties inzake drugshandel zijn verricht, waarvan 92% harddrugs betrof.

De binnenstad van Amsterdam ondervindt daarnaast ernstige hinder van zogeheten nepdopedalers, die het vooral gemunt hebben op toeristen. De ca. 800 in het onderzoek betrokken arrestanten inzake handel in nepdope zijn – sinds 1998 – verantwoordelijk voor niet minder dan 14.188 delicten. Zestig procent van deze beide type dealers is ooit verdachte geweest van een vermogensdelict en van de nepdopedalers heeft tweederde minimaal één geweldsantecedent.

De laatste tijd komt een andere groep veelplegers steeds meer in beeld. Dat is de groep van de niet verslaafde zeer actieve veelplegers. Deze groep veroorzaakt over het algemeen geen overlast, maar bouwt wel aan een snelle criminele carrière. Deze groep zeer actieve veelplegers wordt ook landelijk herkend, met name in de grote steden. Deze groep wordt inmiddels landelijk aangeduid als de “nieuwe” veelpleger. Voor deze groep is nog geen specifieke persoonsgerichte aanpak ontwikkeld.

Focus en aandachtspunten

De ambitie ten aanzien van de doelgroep verslaafde zeer actieve veelplegers blijft om de criminaliteit en overlast van deze groep verder te terug te brengen, aangezien zij de leefbaarheid en veiligheid op veel plekken nog steeds negatief beïnvloeden. Om dit te realiseren wordt de werkwijze, die de afgelopen jaren is gehanteerd, voortgezet. De uitvoering van de aanpak (combinatie van straf en zorg) van ISD'ers zal de komende jaren worden bestendigd. Voor die groepen die minder criminele feiten plegen dan de ISD'ers maar wel vallen binnen de doelgroep veelplegers, en voor de doelgroep die veel overlast veroorzaakt, moet de aanpak worden versterkt. Onder meer door uitbreiding van de mogelijkheden om via justitiële voorwaarden mensen in zorg te brengen en te houden.

De komende jaren wordt daarnaast geïnvesteerd in het zoeken naar aanvullende instrumenten binnen een dwangkader (mogelijkheden voor verplichte zorg) die bijdragen aan het verminderen van overlast en criminaliteit.

Naar de doelgroep niet verslaafde zeer actieve veelplegers loopt momenteel onderzoek. De eerste resultaten laten zien dat er bij de doelgroep sprake is van veel gebruik van alcohol al dan niet in combinatie met het gebruik van softdrugs. Er zal worden gezocht naar een passende persoonsgerichte aanpak, waar deze elementen in worden meegenomen.

De Amstelland gemeenten sluiten waar mogelijk aan op de Amsterdamse veelplegers aanpak.

Doelstellingen en inspanningen

De ambitie '*minder criminaliteit en overlast door veelplegers*' vertaalt zich in de volgende concrete doelstellingen:

1. Toename van het aantal (zeer actieve) veelplegers (peildatum 1-1-2011) dat een stabiele mix heeft van huisvesting, inkomen en zorg tot 75% op 31-12-2014.
2. Deze groep heeft minder politiecontacten en/of pleegt minder ernstige feiten, in vergelijking met de periode dat zij nog niet in deze stabiele mix zaten (gemeten binnen een jaar tijd).
3. Minimaal 50% van de zeer actieve veelplegers met een ISD-maatregel pleegt minder ernstige feiten dan voor de ISD-maatregel, gerekend binnen een jaar na het beëindigen van de maatregel.
4. Eind 2014 is het aantal meldingen drugsoverlast afgenomen met 10% ten opzichte van eind 2010.

De doelstellingen één tot en met drie worden gemeten met behulp van de onlangs ontwikkelde ZAV-monitor.

Samenwerking

De samenwerking die binnen de Veiligheidshuizen tot stand wordt gebracht tussen alle partners (o.a. meer persoons- en gebiedsgericht) is nodig om de gestelde doelen te kunnen halen.

5.5 Huiselijk Geweld

Korte probleemanalyse

In 2010 is het aantal incidenten van huiselijk geweld in de regio Amsterdam-Amstelland met 3% gedaald ten opzichte van 2009 (van 7.131 naar 6.934). In vergelijking met 2007 is er echter sprake van een toename van het aantal incidenten met 10%. Het aantal aangiften van huiselijk geweld daalde: van 2.142 in 2009 naar 1.980 in 2010 (-8 %).

Evident is dat de registraties slechts een beperkt zicht geven op de problematiek. Naar schatting wordt slechts 10% van de huiselijk geweldincidenten daadwerkelijk gemeld bij politie.

Slachtoffers van geweld kunnen zowel op fysiek, seksueel en emotioneel gebied (ernstige) klachten ontwikkelen. Kinderen die slachtoffer zijn van geweld, ook als ze getuige zijn of zijn geweest van huiselijk geweld, hebben vaker gedragsproblemen. Voorts kenmerkt huiselijk geweld zich door overdracht: mensen die in hun jeugd slachtoffer zijn geweest van dit geweld lopen een groter risico in hun latere leven weer slachtoffer of zelf pleger van huiselijk geweld te worden. Geweld binnen het gezin wordt tevens gezien als een risicofactor waarbij de samenhang met delinquent gedrag relatief sterk wordt geacht. Tachtig procent van alle plegers van geweldsdelicten komt uit een gezin waar huiselijk geweld werd

gepleegd. Eenmaal geconfronteerd met geweld, raken gezinnen gemakkelijk verstrikt in steeds heftiger incidenten, de zogenaamde 'Spiraal van geweld'. Door vroegtijdig ingrijpen kan deze escalatie worden voorkomen.

Focus en aandachtspunten

Gezien de ernst van het geweld zelf als ook de gevolgen ligt de focus binnen dit thema op het zo snel mogelijk beëindigen van huiselijk geweld door een adequate en vroegtijdige signalering en registratie, effectief en efficiënt ingrijpen en afhandelen, en een nauwe samenwerking tussen de ketenpartners. Hierbij wordt gebruik gemaakt van beschikbare instrumenten als een strafrechtelijke aanpak, hulpverlening en het tijdelijk huisverbod. Voor de verhoging van de effectiviteit is samenhang tussen de inzet van deze instrumenten noodzakelijk, naast het besef dat interventies zich in principe op het hele (gezins-)systeem moeten richten.

Doelstellingen en inspanningen

Het succes van de aanpak van huiselijk geweld is niet zonder meer af te lezen uit een daling van het aantal voorvallen, huisverboden etc. Bij gebrek aan een samenhangend stelsel van maatregelen en publieke aandacht verdwijnt huiselijk geweld vaak alleen uit het zicht, maar neemt niet werkelijk af. Dit maakt het lastig om stijgende of dalende cijfers omtrent het aantal meldingen of aangiften goed te duiden en hieraan ook conclusies te verbinden. Ook van preventieve maatregelen is het effect lastig te meten, omdat onzichtbaar blijft wat het bereik hiervan is (hoeveel gevallen worden voorkomen?). De grootste 'winst' van prioritering van dit thema ligt in de blijvende aandacht en zorg voor dit type geweld en het streven van alle betrokken partijen om door snel en adequaat ingrijpen bij een melding en/of aangifte (het moment waarop het delict zichtbaar wordt) herhaling te voorkomen.

Deze overwegingen leiden tot de volgende doelstellingen voor de periode 2012–2014:

- a) Het streven is om circa 240 huisverboden in de gehele regio per jaar te bewerkstelligen.
- b) Het aantal aangiften ten opzichte van het aantal meldingen is ongeveer 30%. Streven is dit percentage de komende jaren minimaal te halen en waar mogelijk te verhogen.
- c) Het percentage recidivisten³ (per 2010:13,5%) onder de verdachtenpopulatie daalt in de periode 2012–2014 tot het streefcijfer van 10%.
- d) Maximale inspanning om ook tot vervolging over te gaan.

Samenwerking

Gemeenten, politie en OM werken samen in de aanpak van alle vormen van huiselijk geweld, waaronder kindermishandeling, eerge relateerd geweld en ouderenmishandeling. Door een adequate en vroegtijdige signalering en registratie, effectief en efficiënt ingrijpen – in principe gericht op het hele (gezins-)systeem – en afhandelen, en een nauwe samenwerking moet huiselijk geweld zo snel mogelijk beëindigd worden;

³ Met recidivist wordt bedoeld een persoon die in de laatste 12 maanden meer dan een keer voorkomt als verdachte van huiselijk geweld in BVH.

Specifiek per doelstelling wordt binnen die samenwerking nadruk gegeven aan:

- a) Vermindering werkdruk in huisverbodproces voor politie, o.a. door digitalisering en ondersteuning van HOV's; Voldoende hulpverleningscapaciteit (opvang, onderzoek, zorgcoördinatie) voor huisverbodtrajecten; Voldoende vervolghulpverlening, met name voor kinderen, waaronder traumabehandeling.
- b) Meer bekendheid bij slachtoffers over het effect van aangifte (communicatie, o.a. campagne); Meer ondersteuning van slachtoffers voor het doen van aangifte (aanmoediging, emotionele en juridische ondersteuning, hulpverlening en/of lotgenotencontact).
- c) Vroegtijdig ingrijpen om cirkel van geweld te doorbreken, o.a. door inzet tijdelijk huisverbod; Adequate hulpverlening en strafrechtmaatregelen.

5.6 Discriminatie

Korte probleemanalyse

Discriminatie is een maatschappelijk fenomeen dat serieuze aanpak verdient. Het verbod op discriminatie is neergelegd in Artikel 1 van de Grondwet. Ongelijkwaardige bejegening heeft een grote impact op mensen. De aantasting van de lichamelijke en persoonlijke integriteit versterken het gevoel van onveiligheid. Amsterdam is een diverse stad; een stad die door haar karakter veel nieuwe mensen en groepen aantrekt, met verschillende normen en waarden, die zich vrij moeten kunnen profileren en uitspreken binnen de grenzen van de wet.

De aard en omvang van de problematiek is lastig vast te stellen omdat slachtoffers van discriminatie daar lang niet altijd melding van maken bij een instantie en omdat discriminatie als feit erg kan variëren. Beledigen, uitschelden, niet toegelaten worden tot een club, fysieke bedreiging en soms zelfs ernstig fysiek geweld. Voor een goede samenwerking is een heldere definiëring van het probleem van belang.

Het Meldpunt Discriminatie Regio Amsterdam (MDRA) registreerde in 2010 totaal 966 klachten (waarvan 867 uit Amsterdam, ten opzichte van 964 klachten in 2009 (waarvan 869 uit Amsterdam). Van deze klachten vielen er in 2010 volgens het MDRA 256 vermoedelijk onder het strafrecht ten opzichte van 524 in 2009.

In hoeverre slachtoffers hun probleem ook hebben gemeld bij de politie is onbekend.

In 2010 werden door de politie Amsterdam-Amstelland 611 incidenten met een discriminatoir aspect geregistreerd, ten opzichte van 362 incidenten in 2009⁴. Daarbij gaat het in ca. 25% van de geregistreerde zaken om bedreiging en mishandeling. In 2010 is 318 maal *aangifte* van discriminatie gedaan. De stijging is voor een belangrijk deel te verklaren door een wijziging in de registratie van de aangiften. 'Ras' is in ongeveer de helft van de geregistreerde gevallen de grond voor discriminatie, gevolgd door discriminatie op grond van seksuele gerichtheid .

⁴ Bij deze incidenten gaat het zowel om zelfstandige discriminatiefeiten als om commune delicten met een discriminatoir aspect (strafbare feiten waarbij discriminatie (mede) een motief is geweest).

In de Amstelland-gemeenten wordt de problematiek van discriminatie op een andere wijze ervaren dan in Amsterdam: meer individueel en kleinschalig en minder manifest. Ongeveer 10% van de klachten is afkomstig vanuit de Amstellandgemeenten.

Focus en aandachtspunten

De focus bij de aanpak van discriminatie ligt de komende vier jaar bij onderstaande vier punten.

1. Verhogen van de melding- en aangiftebereidheid bij politie en het MDRA.
2. Krachtadig en professioneel optreden bij discriminatie (daderaanpak).
3. Aandacht voor definiëring, een sluitende registratie en een goede informatiepositie bij en tussen de partners politie, OM, MDRA en gemeente(n).
4. Krachtige inzet van preventieve activiteiten, gericht op doelgroepen.

Doelstellingen en inspanningen

Doelstellingen

1. Een toename van het aantal meldingen bij MDRA in de regio over de periode 2012-2014 ten opzichte van het gemiddelde (960) over de jaren 2009 en 2010.
2. Stijging van het aantal aangiften ten opzichte van het aantal bij de politie geregistreerde incidenten naar 60%. Zorgvuldige registratie van de grond van het gemelde en/of aangegeven incident is daarbij van belang.

Inspanningen

- Politie en OM streven ernaar dat iedere aangifte (waar mogelijk) resulteert in een succesvolle vervolging⁵, en vervolgens een strafrechtelijke sanctie. De resultaten worden nauwkeurig geregistreerd. Slachtoffers die aangifte doen van discriminatie worden regelmatig over de voortgang van het onderzoek en het aanleveren van de zaak bij het OM geïnformeerd⁶. Hierbij worden zij tevens geïnformeerd over de reële verwachtingen die aan het vervolg verbonden kunnen zijn.
- Commune delicten met een discriminatoir aspect worden voortvarend afgehandeld en in de afdoening wordt aandacht besteed aan het discriminatoir aspect. In de eis wordt hiermee rekening gehouden (50 % strafverhoging en 100% strafverhoging bij ingrijpende delicten)
- Onder verantwoordelijkheid van het OM: jaarlijks een criminaliteitsbeeld discriminatie (CB) door de politie, en in 2014/15 een 2de criminaliteitsbeeldanalyse (CBA). De behaalde resultaten m.b.t. voornoemde doelstellingen en inspanningen worden opgenomen in het jaarlijkse Criminaliteitsbeeld Discriminatie.
- Binnen Amsterdam vindt intensivering plaats van activiteiten om vooral in de preventieve sfeer discriminatie tegen te gaan en tolerantie en burgerschap te versterken. Stad en stadsdelen trekken hierin samen op. De focus ligt daarbij op de rol van scholen, ouders,

⁵ Een hoge ambitie: wanneer een aangifte niet leidt tot een succesvolle vervolging zal dit verklaard en verantwoord moeten (kunnen) worden.

⁶ Dit is een verbeteringslag die nog voorbereiding behoeft. Vanuit het regioproject zullen de termijnen en informatievoorziening naar de aangevers bewaakt worden. Dit wordt in de registratie opgenomen.

Ouder-Kind Centra en moskee. En daarnaast op het tegengaan van discriminatie op de werkvloer en in het uitgaansleven.

- Voor de regiogemeenten ligt de focus op deelname aan het MDRA en daarmee op (repressieve) hulpverlening en bemiddeling. Als de signalen/resultaten van het Meldpunt, de resultaten van de Burgermonitor of de resultaten uit het jaarlijkse criminaliteitsbeeld (CB) daar aanleiding toe geven zullen de regiogemeenten zich beraden over uitbreiding van hun aanpak, mogelijk door regionalisering van de Amsterdamse aanpak.
- Een jaarlijks onderzoek door de gemeente Amsterdam (de Burgermonitor) voor informatie over de door burgers ervaren discriminatie. Vergelijkbaar onderzoek wordt verricht in de regiogemeenten.

Samenwerking

- Het Regionaal Discriminatie Overleg (RDO) is het overleg tussen OM, politie en het MDRA, waarin onder meer de meldingen en aangiften van discriminatie in de regio Amsterdam-Amstelland worden besproken. Het RDO komt minstens 4 x per jaar bijeen. Het RDO is opdrachtgever van het Criminaliteitsbeeld Discriminatie, waarbij ook de gemeente betrokken is. De gemeente (DMO en OOV) is tevens deelnemer van het beleidsmatige onderdeel van het RDO. De gemeente Amsterdam treedt op als liason voor de regiogemeenten
- De subdriehoek Discriminatie (politie, OM, bestuur) komt bijeen om de afspraken in het RVP en het Veiligheidsplan Amsterdam te volgen en beleid af te stemmen.
- Stad en stadsdelen werken samen om met maatschappelijke instellingen en (belangen) organisaties, werkgever- en werknemerorganisaties een krachtige alliantie te laten ontstaan tegen discriminatie.

5.7 Zeden en mensenhandel

Zedenmisdriven en gedwongen prostitutie vergen een specifieke aanpak. Zeden is een breed thema, dat bestaat uit verschillende deelonderwerpen. In dit RVP is gekozen voor een onderscheid tussen enerzijds zedenmisdriven als omschreven in de zedenparagraaf van het Wetboek van Strafrecht (o.a. seksuele kindermishandeling, kinderporno, incest, verkrachtingen en aanrandingen) en anderzijds mensenhandel in de vorm van (gedwongen) prostitutie. In de volgende paragraaf (5.6.1) wordt ingegaan op de zedenmisdriven. In paragraaf 5.6.2 zal worden ingegaan op mensenhandel in de vorm van gedwongen prostitutie.

5.7.1 Zedenmisdriven

Korte probleemanalyse

In deze probleemanalyse wordt ingegaan op de zedenmisdriven verkrachting, aanranding en seksueel misbruik van kinderen. Deze delictsoorten vormen het grootste aandeel binnen het totale aantal zedendelicten.

Seksueel geweld heeft een groot ontwrichtend effect op het slachtoffer en de samenleving. Zedenmisdrijven zijn een veel voorkomende, ernstige vorm van criminaliteit, waarvan de impact op slachtoffers ernstig en langdurig kan zijn. Door de Amsterdamse zedenzaak is eind 2010 des te meer duidelijk geworden hoe groot die impact is op de slachtoffers, hun naasten en de gehele maatschappij. Niet alleen heeft dit gezorgd voor een ontwrichtend effect op de slachtoffers en de samenleving, ook kreeg de regio Amsterdam–Amstelland te maken met vraagstukken die in deze aard en omvang nieuw waren in opsporings- onderzoeken, in de bestrijding van maatschappelijke onrust en de nazorg voor slachtoffers en hun ouders. Nog steeds heeft dit onderzoek effect op de dagelijkse werkzaamheden van het bestuur, het OM, de politie en de GGD.

Daarnaast heeft de impact van de Amsterdamse zedenzaak leermomenten en nieuwe inzichten opgeleverd. Vanuit de aanbevelingen van de commissie Gunning is een aantal actielijnen opgesteld, waarvan met name de actielijnen 4 en 5 van belang zijn binnen de gezamenlijke aanpak en opsporing van zedenmisdrijven. Deze hebben respectievelijk betrekking op het herkennen en behandelen van signalen en de brede aanpak van mogelijke daders.

In de regio Amsterdam–Amstelland worden jaarlijks tussen de 300 en 400 aangiften gedaan van zedendelicten. Het aantal meldingen ervan ligt hoger. Uit onderzoek in 2009 (Seksueel geweld, criminaliteitsbeeld Amsterdam–Amstelland, oktober 2009) blijkt dat jaarlijks bijna 700 incidenten bij de politie worden gemeld. In voornoemde criminaliteitsbeeldanalyse (CBA) wordt nader ingegaan op de aard en omvang van deze zedendelicten en de daders ervan.

Een kanttekening die geplaatst kan worden bij cijfers uit de CBA is dat het hier mogelijk het topje van de ijsberg betreft omdat alleen bij de politie bekende feiten in onderzoek betrokken kunnen worden. De aangiftebereidheid bij zedenmisdrijven is laag. Slechts 11% van de seksuele delicten wordt bij de politie gemeld (CBS, 2006). Gebruikmakend van een rekensystematiek van het Sociaal Cultureel Planbureau wordt het aantal seksuele misdrijven als verkrachtingen en aanrandingen dat in Amsterdam wordt gepleegd geschat op ongeveer 1.000 per jaar. Het aantal gevallen van seksueel misbruik van jeugdigen tussen 12 en 19 wordt geschat op 250 per jaar (Seksueel geweld, criminaliteitsbeeld Amsterdam–Amstelland, oktober 2009).

Focus en aandachtspunten

De focus is en blijft gericht op een professionele en adequate aanpak van zedencriminaliteit, waarbij wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke toegankelijkheid voor slachtoffers en aangevers daarvan. Daarbovenop zal een bijdrage geleverd worden aan het voorkomen van het plegen van zedenmisdrijven door middel van een effectief en efficiënt barrièremodel. Doel is te allen tijde zo verantwoord mogelijk om te gaan met het afhandelen van zedenmisdrijven die zich voordoen binnen de regio Amsterdam–Amstelland.

De regio geeft hoge prioriteit aan de aanpak, opsporing, vervolging en afhandeling van zedenmisdrijven, met inachtneming van de ‘aanwijzing slachtofferzorg’ en ‘aanwijzing zeden’ van het college van Procureurs–Generaal. Indien sprake is van (dreigende)

maatschappelijke onrust ten gevolge van een zedenzaak wordt intensief samengewerkt tussen bestuur, politie OM en eventueel de GGD, indien noodzakelijk met toepassing van het “scenario zedenzaken en maatschappelijke onrust Amsterdam–Amstelland”. Vanzelfsprekend staan de mensenrechten van slachtoffers centraal in de maatregelen die zijn gericht op de preventie en bestrijding van zedenmisdrijven.

Doelstellingen en inspanningen

De volgende doelstellingen worden nagestreefd:

- Gezien de ernstige aantasting van de persoonlijke integriteit als gevolg van een seksueel misdrijf vindt bij elke melding een informatief gesprek door de politie plaats en wordt er naar gestreefd om na iedere aangifte een opsporingsonderzoek te starten (conform de diverse aanwijzingen van het College van Procureurs-Generaal).
- Het zoveel mogelijk bevorderen van een stijging van de meldings- en aangiftebereidheid bij seksueel geweld. De subdriehoek zeden beslist na afronding van verdiepende onderzoeken naar seksueel geweld in de stadsdelen West en Zuid-Oost over de prioritering en fasering van de uitvoering van de aanbevelingen uit deze onderzoeken. Het gaat hierbij ook om het benoemen van de inspanningen per partner.
- Vanuit het mogelijke risico op maatschappelijke onrust en openbare ordeverstoringen wordt door politie, OM en bestuur een bijdrage geleverd aan de pilot ‘Bestuurlijke Informatievoorziening Justitiabelen’ (pilot BIJ) die medio 2011 is gestart. BIJ heeft tot doel maatschappelijk onrust, die door terugkeer uit detentie van zeden- en geweldsdelinquenten kan ontstaan, zoveel mogelijk te voorkomen.
- Gesteund door het Landelijk Verbeterprogramma Kinderpornografie wordt blijvend geïnvesteerd in de aanpak en bestrijding van kinderpornografie. Hierbij ligt de focus op het doorrecherchen (van downloader naar uploader) naar de producenten en vinden van de slachtoffers van kinderpornografie. Eveneens zal, zoals eerder genoemd, door middel van een barrièremodel getracht worden de verspreiding van kinderporno te voorkomen.
- De samenwerking tussen de verschillende hulpverleningsinstanties en politie zal worden verbeterd en geïntensiveerd, zoals de commissie Gunning adviseert. Er komt één centraal coördinatiepunt dat zorg draagt voor een juiste afhandeling en opvolging van signalen van kindermisbruik door (vrijwillige) beroepskrachten.
- Er wordt een brede aanpak van (mogelijke) daders van seksueel kindermisbruik ontwikkeld, ook op advies van de Commissie Gunning. Het doel van deze aanpak is misbruik voorkomen en vervolgen.

Samenwerking

- De subdriehoek Zeden is regievoerder voor zedenzaken. Politie is verantwoordelijk voor opsporing en het OM voor de vervolging. Het bestuur heeft taken die liggen op de terreinen van zorg, onderwijs, educatie en voorlichting. Mede met behulp van de actielijnen uitgezet op advies van de commissie Gunning wordt gestreefd naar een intensivering van de samenwerking tussen de betrokken partners. Hierbij zal gekeken worden naar de raakvlakken van de verschillende werkprocessen, zodat deze meer op elkaar afgestemd kunnen worden.

- De Amstelland gemeenten sluiten, indien daar aanleiding voor, is aan bij de subdriehoek zeden.
- Bij openbare orde verstoringen en het bestrijden van maatschappelijke onrust als gevolg van zedenzaken heeft het bestuur een coördinerende rol, waarbij steeds wordt samengewerkt met politie en OM. Waar nodig wordt gebruik gemaakt van het “scenario zedenzaken en maatschappelijke onrust Amsterdam–Amstelland”.
- De subdriehoek zeden heeft een coördinerende rol betreffende de sturing op de aanpak en bestrijding van seksueel geweld en de aansluiting bij bestaande programma’s (o.a. op het gebied van Jeugd, Huiselijk Geweld en Horeca).
- Het OM, de politie en het bestuur ondersteunen op professionele wijze vanuit de eigen taakopvatting het slachtoffer in het uitoefenen van haar/zijn rechten. Gezamenlijk staan zij voor:
 - een correcte en persoonlijke bejegening, waaronder het bieden van praktische, emotionele en juridische ondersteuning;
 - het zo spoedig mogelijk verstrekken van duidelijke en relevante informatie;
 - het regelen van passende opvang en zorg;
 - het zoveel mogelijk benutten van de mogelijkheid tot schaderegeling en de uitoefening van het spreekrecht en de overige rechten die het slachtoffer toekomen in het kader van de afhandeling van de strafzaak.

5.7.2 Mensenhandel

Korte probleemanalyse

In deze paragraaf wordt het begrip mensenhandel beperkt tot de prostitutiesector (gedwongen prostitutie).

In 2010 voerde de politie Amsterdam–Amstelland 107 onderzoeken uit naar mensenhandel (bron: Korpsmonitor Prostitutie en Mensenhandel 2010). Van de slachtoffers was 92% vrouw. Het geboorteland van de slachtoffers is bij ruim een kwart Hongarije of Roemenië en bij iets minder dan een kwart Nederland. Van de daders is 76% man en 24% vrouw. Daders komen relatief vaak uit Nederland en uit Hongarije en Roemenië.

Tot zover de meest “harde” cijfers over gedwongen prostitutie. Deze cijfers vormen een ondergrens. Zowel dader (mensenhandelaar) als slachtoffer (prostitutiee) hebben er meestal immers baat bij om hun praktijken verborgen te houden. De aangiftebereidheid van slachtoffers mensenhandel is laag vergeleken met andere misdrijven. Het blijft daarom, ondanks uitgebreid onderzoek dat de afgelopen jaren is gedaan, moeilijk om getalsmatige uitspraken te doen over gedwongen prostitutie.

Uit interviews met exploitanten, prostitutiees, hulpverleners en politiemensen komt een ruwe schatting van 30–40 procent van het aantal prostitutiees naar voren dat met misstanden te

maken heeft⁷. Uitgaande van een minimum schatting van het aantal prostituees in uitsluitend de vergunde sector, te weten 2000 per jaar en uitgaande van genoemde percentages kan dat neerkomen op tussen de 200 en 600 slachtoffers van gedwongen prostitutie per jaar. Van de drie raamprostitutiegebieden in Amsterdam – Ruysdaelkade, Singelgebied en Wallengebied – lijken vooral op de Wallen de meeste misstanden voor te komen. Naast raamprostitutie lijkt gedwongen prostitutie ook in de escortbranche voor te komen. In de overige sectoren speelt gedwongen prostitutie waarschijnlijk een kleine(re) rol.

Kwetsbare groepen in verband met mensenhandel zijn: Oost-Europese vrouwen, jonge Nederlandse vrouwen (zijn vaak ook vaak onder de 20) en Aziatische vrouwen. De Oost-Europese vrouwen werken voornamelijk in het Wallengebied en de escort. Ook Afrikaanse vrouwen, voornamelijk uit Nigeria, vormen een risicogroep. De Nederlandse vrouwen hebben vaak een problematische achtergrond. Over de groep Chinese vrouwen is in dit verband het minste bekend. Waarschijnlijk verleneent een aantal Chinese vrouwen in massagesalons ook seksuele diensten. Of hierbij sprake is van gedwongen prostitutie is niet duidelijk.

Focus en aandachtspunten

De focus binnen dit thema ligt de komende jaren op het verminderen van het aantal mensenhandelsmisdrijven in de vorm van gedwongen prostitutie en het zo verantwoord mogelijk omgaan met en afhandelen van mensenhandelsmisdrijven die zich voordoen binnen de regio Amsterdam–Amstelland. Daarnaast staan de mensenrechten van slachtoffers centraal in de maatregelen die zijn gericht op de preventie en bestrijding van mensenhandelsmisdrijven.

Doelstellingen en inspanningen

De focus op het verminderen van mensenhandelsmisdrijven is lastig te vertalen in een concrete doelstelling, omdat momenteel een beeld van de totale omvang van de problematiek ontbreekt. Een vermindering is dan ook niet in cijfermatige doelstellingen uit te drukken. Wel gaan de partners gezamenlijk inspanningsverplichtingen aan en spreken zij jaarlijks concrete acties af, die moeten bijdragen aan het verminderen van de problematiek.

De gezamenlijke inspanningen zijn:

- Het toezicht op en de handhaving van de (il)legale prostitutiebranche wordt geïntensiveerd door de inzet van gemeentelijke toezichthouders naast de zedencontroleurs van de politie.
- Amsterdam en de Amstellandgemeenten kennen een vergunningplicht voor escortbureaus. De zedenpolitie voert jaarlijks 25 controles uit in de escortbranche. De komende jaren zullen deze controles van vergunde en onvergunde escortbureaus worden voortgezet.

⁷ In het rapport van Beke wordt een ondergrens van 8% aangehouden en een bovengrens van 90% (welke ook in rapport Schone Schijn wordt genoemd). Beke noemt het percentage van 30–40 ook als zijnde een volgens politie realistische schatting.

- Inspanningsverplichting richting het Rijk dat er een landelijke regeling voor escortbedrijven komt waarbij voorzien wordt in adequate mogelijkheden voor toezicht en handhaving in deze branche.
- De nieuwe prostitutiewet treedt naar verwachting medio juli 2012 in werking. Het wetsvoorstel regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche omvat onder andere een verhoging van de minimumleeftijd van prostituees naar 21 jaar en een registratieplicht voor prostituees. De implementatie van de wet zal geschieden in nauwe samenwerking tussen de verschillende (driehoeks)partners. Hiervoor wordt een Plan van Aanpak opgesteld dat in het eerste kwartaal van 2012 gereed zal zijn.

Daarnaast worden er jaarlijks afspraken gemaakt over het aantal uit te voeren onderzoeken en controles. Voor deze RVP-periode zullen de volgende onderzoeken worden gedaan :

- Een nog nader vast te stellen aantal grote mensenhandelonderzoeken over de gehele periode met een doorlooptijd van 6 maanden tot 1 jaar.
- Een nog nader per jaar vast te stellen aantal middelgrote (doorlooptijd 3-6 maanden) en kleinere (doorlooptijd 3-4 weken)mensenhandelonderzoeken
- Minimaal 2 en maximaal 8 informatiegestuurde prostitutiecontroles per bedrijf of raam in postcodegebied 1012 per jaar door zowel politiecontroleurs als gemeentelijke toezichthouders;
- 25 zogenaamde hotelkamer-escortcontroles per jaar onder regie van bureau Zedenpolitie.

Samenwerking

De Aanwijzing mensenhandel van het College van Procureurs-generaal is de leidraad voor de samenwerking, maar de garantie dat alle signalen van mensenhandel worden opgepakt is niet te geven omdat dit een garantie op capaciteit inhoudt en dat is op voorhand niet mogelijk.

De samenwerking krijgt ondermeer gestalte in de Amsterdamse subdriehoek zeden, welke een coördinerende rol heeft betreffende de sturing op de aanpak en bestrijding van gedwongen prostitutie. Het OM continueert conform de Aanwijzing mensenhandel de aanstelling van de vrijgestelde officier mensenhandel. Het bestuur heeft voor 2 jaar een ketenregisseur aanpak misstanden prostitutie aangesteld wiens functie bij voorkeur gecontinueerd zal worden. De politie zal haar team mensenhandel continueren. Onlangs is het team (tijdelijk) uitgebreid met drie medewerkers van de Vreemdelingenpolitie.

Enkele concrete samenwerkingsinspanningen:

- Voor de bestrijding van illegale prostitutie en misstanden in de prostitutiebranche bestaat een multidisciplinaire, programmatische ketenaanpak die de gemeente Amsterdam de komende jaren zal professionaliseren en uitbreiden. De aangestelde ketenregisseur zal zorg dragen voor de uitvoering van deze uniforme en regiobrede aanpak. In 2011 wordt deze aanpak geëvalueerd en zo nodig aangescherpt.
- Om de bestrijding van mensenhandel sterker vorm te geven zal een intensievere samenwerking op het gebied van de informatiehuishouding plaatsvinden tussen bureau zedenpolitie en bureau vreemdelingenpolitie. Daar waar mogelijk zal informatie-

uitwisseling met andere partners zoals bestuur en OM geïntensiveerd worden. Het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) speelt hierbij een faciliterende rol.

- Het OM, de politie en het bestuur ondersteunen op professionele wijze vanuit de eigen taakopvatting het slachtoffer in het uitoefenen van haar/zijn rechten. Gezamenlijk staan zij voor:
 - een correcte en persoonlijke bejegening, waaronder het bieden van praktische, emotionele en juridische ondersteuning;
 - het zo spoedig mogelijk verstrekken van duidelijke en relevante informatie;
 - het regelen van passende opvang en zorg;
 - het zoveel mogelijk benutten van de mogelijkheid tot schaderegeling in het kader van de afhandeling van de strafzaak.

5.8 Zware criminaliteit, fraude en witwassen

Korte probleemanalyse

Zware (georganiseerde) criminaliteit ondermijnt de fundamenteën van de rechtstaat. Excessen als liquidaties daargelaten, is het bestaan ervan meestal niet onmiddellijk zichtbaar en voelbaar. Maar vormen van zware criminaliteit zijn onlosmakelijk verbonden met de zichtbare vormen van criminaliteit.

Zware criminaliteit vraagt een consistente, proactieve en gezamenlijke aanpak met ketenpartners. Naast het gezamenlijk zicht krijgen op de criminaliteitsontwikkeling en in “Co-creatie” met partners ontwikkelen van interventiestrategieën, zijn gedegen opsporingsonderzoeken essentieel. Te denken valt hierbij aan het effectief en efficiënt interveniëren bij ontvoeringen, terroristische dreigingen en internationale rechtshulpverzoeken. Co-Creatie is het samen met zowel private als overheidsinstanties ontwerpen van waardevolle, duurzame en inspirerende oplossingen voor problemen uit de samenleving.

De regio Amsterdam-Amstelland is een knooppunt voor criminele verschijnselen waarbij het internationale karakter van de criminaliteit, vooral te zien bij drugs, mensenhandel, wapenhandel en witwassen, kenmerkend is. De sterke gemêleerde bevolkingssamenstelling van de regio zien we nadrukkelijk ook terugkomen bij vormen van zware criminaliteit. Zo maken verschillende Nederlandse criminele groeperingen voor witwassen gebruik van alhier gevestigde Pakistanen. Begaan West-Afrikanen vanuit Amsterdam omvangrijke vormen van fraude en drugshandel. Zijn Colombiaanse en Engelse criminelen hier voor lange tijd gehuisvest en crimineel actief. Onderhouden Italiaanse en Joegoslavische criminelen hier contacten met hun Hollandse zakenpartners en is Vastgoed in deze regio voor een aanzienlijke deel ondergebracht (en/of gefinancierd) in weinig transparante (internationaal georiënteerde) juridische constructies.

Qua ligging, bevolkingssamenstelling, infrastructuur (o.a. haven en luchthaven) en overheidsop treden is Amsterdam voor internationaal opererende criminelen kennelijk een

aantrekkelijke locatie. De mogelijkheid om hier relatief eenvoudig onopvallend in de anonimiteit te opereren, omvangrijke criminele financiële transacties te verrichten en te investeren in vastgoed lijken daaraan bij te dragen.

Bij het zicht krijgen op zware criminaliteit, komen wij onder andere de volgende fenomenen tegen.

Anonimiteit

Door gebruik te maken van o.a. woningbemiddelaars, autoverhuurbedrijven, telecommunicatie bedrijven, spy shops, op valse gronden verkregen identiteitsbewijzen en underground banking kunnen criminelen zich ongestoord en ongezien bezighouden met hun criminele activiteiten.

Sleutelplaatsen

Dit zijn belangrijke plaatsen in de maatschappij waar criminele activiteiten zijn gelokaliseerd of waar legale en illegale structuren met elkaar in verbinding staan. Het gaat dus niet alleen om plaatsen in de traditionele zin, maar ook om knooppunten in netwerken. Voorbeelden zijn: de havens, winkelcentra, de veiling van Aalsmeer, stadspaleizen, sportscholen, het Wallengebied, besloten plaatsen met een toegangsregime en het internet.

Cybercrime

Onder cybercrime vallen criminele activiteiten waarbij gebruik wordt gemaakt van ICT. De criminele activiteiten kunnen zijn gericht tegen personen, eigendommen en organisaties of tegen elektronische communicatienetwerken en informatiesystemen. De trend: het aantal cybermisdrijven neemt toe, cybercrime internationaliseert verder, is in ontwikkeling en steeds vaker zijn criminele organisaties erbij betrokken.

Fraude tast de integriteit van het handels- en/of financieel verkeer aan. Waar in een samenleving vertrouwen in documenten en girale betaling wegvalt resteert een basaal economisch systeem van gelijk oversteken. Fraude als gedraging is niet zelden ook een bijproduct van zware criminaliteit; denk aan identiteitsfraude en vormen van hypotheekfraude.

Met de aanpak van witwassen wordt in dit kader het brede interventie instrumentarium bedoeld gericht op het afnemen van crimineel voordeel. Het is dit crimineel vermogen, en nadrukkelijk de omvangrijke omvang daarvan, waarin de ernst en bedreiging van de zware criminaliteit tot uitdrukking komt. Het afnemen van het crimineel profijt (hetzij strafrechtelijk hetzij fiscaal) vormt dan ook een van de belangrijkste pijlers bij de aanpak van de zware criminaliteit in de komende RVP-periode. De komende periode wordt daartoe geïnvesteerd in de versterking van de strafrechtketen gericht op het afpakken van crimineel vermogen.

Exact inzicht krijgen in aard en omvang van de thema's Zware criminaliteit, fraude en witwassen is lastig en tijdrovend. Ook in de (wetenschappelijke) literatuur kan onvoldoende

betrouwbaar een antwoord op aard en omvang worden teruggevonden. Het gegeven dat delicten samenhangend met deze drie thema's vaak op verhullende wijze plaatsvindt (bijvoorbeeld in woningen, via internet of op afgelegen en uitgestrekte locaties als bijvoorbeeld de haven) zonder altijd direct aantoonbare slachtoffers maakt het mede zeer complex.

Wat wel kan worden vastgesteld is dat in nagenoeg alle bij de partners bekende onderzoeken naar zware criminaliteit, vormen van woon-vastgoedfraude, identiteitsfraude en zeker ook van witwassen zichtbaar zijn. Ook de bevindingen van het Emergo-project leren dat de invloed van de zware criminaliteit vanwege investeringen in panden en/of bedrijven aanzienlijk is. Reden genoeg om bedoelde thema's hoge prioriteit te geven in de criminaliteitsbestrijding.

Niet verwacht wordt dat de criminele verschijnselen op de korte termijn ingrijpend zullen veranderen. Wel zullen gebruikte methoden waarschijnlijk veranderen. Ook wordt verwacht dat er een toename zal zijn van verwevenheid van de onder- en bovenwereld, een toename van internet voor het gebruik van criminele activiteiten en een toename van verkeer en goederen en identiteiten naar en vanuit nieuw toetredende EU landen.

Het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) Amsterdam Amstelland

In Noord-Holland werken de gemeenten, de Belastingdienst de politie en het OM structureel samen in het RIEC-Noord-Holland⁸. In artikel 2 van het convenant staat geformuleerd dat het RIEC als doel heeft op decentraal niveau gezamenlijk invulling te geven aan:

- a. een geïntegreerde aanpak van de georganiseerde misdaad, door naast het strafrechtelijk laten vervolgen van individuele daders en het ontmantelen van criminele samenwerkingsverbanden, ook bestuursrechtelijke interventies en fiscale handhaving aan te grijpen om factoren of gelegenheidsstructuren van georganiseerde misdaad te identificeren en aan te pakken;
- b. het voorkomen dat criminelen of criminele organisaties bewust of onbewust worden gefaciliteerd door de overheid en kunnen investeren in de reguliere economie.

De ambitie voor het RIEC Amsterdam-Amstelland betekent dat de komende jaren een grote inspanning van de partners zal worden gevraagd voor het uitbouwen van de gezamenlijke informatiepositie op het gebied van georganiseerde criminaliteit, teneinde de geïntegreerde aanpak, zoals onder meer in Emergo is toegepast, een prominente plaats te geven naast de reguliere aanpak door de partners.

Momenteel wordt gewerkt aan een nieuw Inrichtingsplan van het RIEC Amsterdam-Amstelland, dat uiterlijk 31 maart 2012 gereed dient te zijn. In dit Inrichtingsplan worden de (taken van de) organen van dit RIEC uitgewerkt. Tevens zal daarin focus worden aangebracht in de thema's die door het RIEC worden opgepakt.

⁸ Per 1-1-2012 wordt het RIEC Noord-Holland in twee gebieden onderverdeeld en zal dit RIEC Amsterdam-Amstelland worden.

Innovatie

Om onder andere “Co-creatie” verder te ontwikkelen in een snel veranderende omgeving, is innovatie een noodzaak. Samen met Justitie en andere partners wordt er op verschillende gebieden netwerken gebouwd om barrières op te werpen in het crimineel proces.

De aanpak van underground banking binnen het World Fashion Centre is hier een goed voorbeeld van. Met de branche, justitie, diverse overheidsinstellingen en de media is er een specifieke aanpak ontwikkeld, waarbij uiterst efficiënt en effectief het probleem bij de wortel is aangepakt.

Focus en aandachtspunten

Op grond van analyses en ervaringen opgedaan in projecten als Emergo en indachtig de doelstelling van het RIEC is er voor gekozen in dit RVP(-deel) de focus te richten op de thema's vastgoed- en woonfraude, identiteitsfraude, milieu(fraude) en witwassen. Deze genoemde thema's zijn allen nauw verbonden aan vele vormen van zeer ernstige criminaliteit. Men zou kunnen zeggen dat deze thema's de randvoorwaarden zijn voor het succesvol functioneren van de vele lucratieve vormen van georganiseerde misdaad.

Door de komende jaren in de misdaadbestrijding de focus te richten op deze thema's wordt de georganiseerde criminaliteit feitelijk aangepakt vanuit: de verblijfslocatie, de valse identiteit en de neerslag van het vermogen.

Door meer dan tot nu toe gebruikelijk is in te zoomen op de randvoorwaarden voor geslaagd crimineel gedrag en met name in te zoomen op degenen die de randvoorwaarden creëren en de ondermijning van de rechtstaat veroorzaken, wordt de omgeving van de crimineel afgebroken. Er wordt ingegrepen in de criminele infrastructuur en de informele economie die de criminele gedragingen mogelijk maakt.

Anders dan bij de traditionele opsporing is de focus dus niet alleen meer delict gericht, maar richt zich meer op personen en groepen (en hun omgeving) waarbij op basis van een gezamenlijke analyse een programmatische aanpak wordt ingezet.

Doelstellingen en inspanningen

Hiervoor is reeds benadrukt dat een gedegen probleemanalyse van de aard en omvang van de zware criminaliteit (incl. fraudeverschijnselen en witwassen) zeer noodzakelijk is. Aan het begin van de komende RVP-periode zal het investeren in het informatie/analyse proces dan ook voorop moeten staan. Het resultaat daarvan is dat het informatie oplevert waarop gestuurd moet gaan worden.

Teneinde de vereiste informatiepositie te verbeteren zal, indachtig voornoemde in steek van aanpak van de zware criminaliteit, door de RVP-partners (maar nadrukkelijk samen met de belastingdienst) inspanningen moeten volgen door het doen van:

1. Integrale overheidscontroles sleutelplaatsen (10, waaronder postcodegebied 1012 ter opvolging van Emergo)

2. (Jaarlijks) een fenomeenonderzoek
3. Jaarlijks een beschrijving van een CSV
4. Opstelling CBA (i.i.g. o.g.v. milieu)

Het ontwikkelen (professionaliseren) van de informatiepositie zal mede vorm moeten krijgen door nadrukkelijk aansluiting te zoeken bij de kennis en kunde van andere relevante maatschappelijke organisaties, zoals de Vereniging van Makelaars, Kamer van Koophandel, Bedrijfsverenigingen, Financiële instellingen, Verzekeringsmaatschappijen, Vliegmaatschappijen o.i.d.

Als concrete doelstelling wordt geformuleerd dat aan het eind van de komende RVP-periode het informatie- en analyseproces op het terrein van zware criminaliteit, fraude en witwassen zodanig is verbeterd dat de daaruit voortvloeiende producten (zie hiervoor) een betrouwbare basis vormen om tot een gedegen beoordeling te komen van de aard, omvang en aanpak van de bedoelde thema's in de regio.

Naast (en aanvullend op) het investeren op het verbeteren van de vereiste informatiepositie zullen in de komende RVP-periode op de voornoemde thema's uiteraard ook daadwerkelijke interventies verricht gaan worden.

De voorgestelde aanpak daartoe, met de nadrukkelijke insteek op onverklaarbaar vermogen én de voorgestelde nauwe samenwerking met de verschillende partners al voorafgaand aan de keuze van de projecten, zal voor iedere deelnemer een forse cultuuromslag vereisen. In Emergo-verband zijn hier positieve ervaringen mee opgedaan. Feitelijk wordt die Emergo-werkwijze, indachtig de ontwikkelingen binnen de RIEC's, binnen de bedoelde thema's stads- en regiobreed uitgerold.

Het uiteindelijke beoogd effect van de interventies en de daaraan ten grondslag liggende visie van aanpak (zie hiervoor) is in dat kader van meer belang dan de concreet geformuleerde aantallen. Zo zal afnemen van crimineel vermogen in elk onderzoek dat zich daar voor leent gemeengoed moeten zijn.

Het kan niet meer zo zijn dat enig strafrechtelijk onderzoek naar profijtelijke criminaliteit volgt zonder dat uit het onderzoeksdossier informatie blijkt omtrent 1) geschat crimineel voordeel, 2) vermogenspositie van de verdachte én 3) de wijze van afnemen daarvan (via witwassen, ontneming of fiscaal).

Als concrete doelen gelden bovendien:

- 1 facilitators vastgoedfraude/ woonfraude/identiteitsfraude per jaar aangepakt.
De ervaring leert dat de strafrechtelijke aanpak van een facilitator een zeer arbeidsintensief onderzoek vereist.
- 2 facilitators Milieufraude in de RVP periode.

In eerste instantie gericht op de onderwerpen asbest/grond. Er komt een focus te liggen op degene die zich schuldig maken aan organisatie criminaliteit, gericht op financieel gewin, ten koste van de (onwetende) burger.

- 2 sleutelfiguren per jaar aangepakt
Indachtig de Emergo-strategie en de ontwikkeling van de RIEC's zal, naast de strafrechtelijke aanpak, zeker hierbij ook een fiscale afdoening in ogenschouw worden genomen.
- Jaarlijks 1 analyse op een criminele groepering/organisatie
Ook dit is een nadere (nieuwe) uitwerking van het maken van bestuurlijke rapportage. Bij deze analyse zullen naast een strafrechtelijke focus (met beschrijving van ieders rol binnen de organisatie) nadrukkelijk de mogelijkheden van bestuurlijk ingrijpen op het functioneren van de criminele groepering in beeld worden gebracht.
Nieuw hierbij is dat deze analyse voorafgaand aan (of mogelijk zelfs zonder) een strafrechtelijk onderzoek wordt vorm gegeven.
- Drempels opwerpen voor top 10 potentiële doorgroeiers.
Hierbij wordt de relatie van het veld van de zware criminaliteit met de districten gelegd, juist om de doorgroei van "snelle groeiers" in een zo vroeg mogelijk stadium in de criminele carrière (met strafrechtelijke, fiscale en/of bestuurlijke middelen) te blokkeren.

Samenwerking

De nieuwe invalshoek om de zware criminaliteit tegen te gaan gaat uit van een nauwe samenwerking tussen de traditionele driehoekspartners maar zeker ook van de in Amsterdam al beproefde samenwerking met de fiscus: belastingdienst, FIOD-ECD en douane (programmatische aanpak vanuit idee van "één overheid"). Uitgangspunten daarbij zijn:

- Fenomeen-analyses worden in gezamenlijkheid vastgesteld
- Sleutelfiguren, plaatsen en branches worden in gezamenlijkheid aangewezen
- Ieder strafrechtelijk onderzoek focust ook op de vastgestelde thema's
- Op basis van een strafrechtelijk onderzoek wordt, indien daar aanleiding voor is, in gezamenlijk overleg een barrière rapportage (bestuurlijke rapportage) gemaakt.
- Een strafrechtelijk onderzoek wordt zo veel mogelijk gevolgd door ingrijpen van de andere partners op basis van gegevens uit de opsporing en vervolging.
- Waar opportuun volstaat fiscale en/of bestuursrechtelijke aanpak.

Het RIEC vormt het kader voor afspraken over de gezamenlijke aanpak van zware criminaliteit. Het justitieel overleg beslist in laatste instantie over het opstarten van strafrechtelijk onderzoek, waarbij in de afweging de mogelijkheid voor een integrale aanpak wordt meegenomen.

Tot slot

De partnersamenwerking is mogelijk op basis van de Convenanten vrijplaatsen en Emergo. Na de inwerkingtreding van het convenant voor het Regionaal Inlichtingen en Expertise

Centrum Noord-Holland (RIEC NH) in juni 2010 is het aantal deelnemende overheidspartners verder uitgebreid. De overheidspartners hebben vaak extra bestuurlijke instrumenten om in te grijpen in de criminele infrastructuur. Denk aan toepassing van de Wet Bibob, die overigens uitsluitend effectief is op basis van gegevens uit opsporing en vervolging.

5.9 Aandachtsgebieden

5.9.1 Geografische gebieden

Probleemanalyse

De aandachtsgebieden betreffen buurten waar de thema's van het Regionaal Veiligheidsplan zich meer dan bovengemiddeld openbaren. Over het algemeen scoort de objectieve en de subjectieve veiligheidsindex in die gebieden aanzienlijk hoger dan gemiddeld. Het zijn de gebieden waar de doelgroepen top 600, jeugd en (verslaafde) veelplegers zich meer dan elders manifesteren. In veel van de gebieden is het met de leefbaarheid eveneens minder gesteld.

Toezicht en handhaving

De gebieden vragen om een gezamenlijke aanpak, waarbij, aanvullend aan de stedelijke aanpak van de doelgroepen en de thema's, primair de openbare orde op straat dient te worden gehandhaafd door het houden van toezicht en het optreden tegen normovertredende gedragingen. Het inzetten van gecoördineerd en informatiegestuurd menselijk toezicht dient daarbij ter aanvulling op de inzet van politie. De Algemene Plaatselijke Verordening (APV) bevat gedragsregels voor de openbare ruimte en biedt politie, toezichthouders en handhavers de mogelijkheid om op te treden tegen overlastgevend gedrag, door burgers aan te spreken of een sanctie op te leggen, bijvoorbeeld een bestuurlijke strafbeschikking of het opmaken van een proces-verbaal.

Handhaving van de APV gebeurt door de geüniformeerde gemeentelijk medewerkers van de Dienst Stadstoezicht, handhavers van de stadsdelen en de politie. De uitoefening van toezicht en handhaving vergt specifieke kwaliteiten en vaardigheden en moet door een professionele organisatie worden uitgevoerd. In het traject Organisatie Bestuurlijk Toezicht (OBT) wordt de komende jaren toegewerkt naar een kwalitatief hoogwaardige en gecertificeerde (gemeentelijke) uitvoeringsorganisatie (centraal en decentraal). Naast het menselijk toezicht staat de burgemeester technische middelen ter beschikking, waarvan het cameratoezicht ex artikel 151c⁹ van de Gemeentewet de belangrijkste vorm is.

⁹ Gemeentewet, Artikel 151c, lid 1: De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als bedoeld in [artikel 1 van de Wet openbare manifestaties](#) en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn. De burgemeester bepaalt de duur van de plaatsing en wijst de openbare plaats of plaatsen aan, met inachtneming van hetgeen daaromtrent in de verordening is bepaald.

In een aantal gebieden is toepassing aan de orde van, de meest verstrekkende, bevoegdheid om over te gaan tot het aanwijzen van veiligheidsrisicogebieden waar onder strikte voorwaarden preventief gefouilleerd kan worden. Een andere bevoegdheid betreft het aanwijzen van overlastgebieden, waarmee in deze gebieden gebiedsverboden kunnen worden opgelegd. Of, in uiterste gevallen, het overgaan tot een uithuisplaatsing. Het betreft ingrijpende maatregelen die alleen worden toegepast waar noodzakelijk en waar de inzet bijdraagt aan het oplossen van de problematiek.

Subjectieve veiligheid

Subjectieve veiligheid is een paraplu-begrip dat behalve feitelijke criminaliteit ook een enorme variëteit aan gevoelens, opvattingen en opinies gerelateerd aan criminaliteit omvat. Zoals angst om slachtoffer te worden, ervaringen met overlast en verloedering in een buurt, onbekendheid en duisternis.

Onveiligheidsgevoelens worden bepaald door een veelheid aan factoren die op heel verschillende niveaus hun invloed doen gelden: individuele kenmerken, kenmerken van de directe omgeving (situationele context) en de brede sociale omgeving (sociaal-culturele context). Beïnvloeding van onveiligheidsgevoelens moet zich op lokaal niveau richten op kenmerken in de directe omgeving van burgers. Individuele kenmerken en de brede sociale omgeving zijn als lokale overheid namelijk lastiger of niet te beïnvloeden. Dat betekent dat om de subjectieve veiligheid in Amsterdam-Amstelland te verbeteren het bestuur haar inspanningen richt op die buurten waar burgers zich het meest onveilig voelen en vervolgens op die zaken, die te beïnvloeden zijn in die specifieke situationele context. Dit aanvullend op het al eerder genoemde zichtbaar en snel optreden binnen de aanpak van de Top 600 naar aanleiding van (gewelds)criminaliteit, andere high-impactdelicten en extreme overlast.

Dit vraagt om burgerparticipatie: signalen van burgers over wat er speelt in hun woonomgeving dienen door overheidspartners actief te worden betrokken bij het prioriteren van de problemen die bij voorrang dienen te worden aangepakt in een buurt. Burgerparticipatie kan ertoe leiden dat een hangplek wordt omgetoverd tot een plek waar burgers de openbare ruimte op positieve wijze de hunne maken. De stadsdeelbesturen dienen hiervoor de randvoorwaarden te creëren.

Voorbeelden van burgerparticipatie op het gebied van veiligheid zijn burgernet, de buurtveiligheidsteams en de prominentenaanpak van de politie, waarbij juist inzet plaats vindt op de door burgers ervaren problemen. De komende jaren zal geëxperimenteerd worden met meer van dergelijke methodieken. De gebieden in Nieuw West en Zuidoost die, najaar 2011, het slechtst scoren qua subjectieve veiligheid dienen daarbij als pilot.

Focus

De territoriale subdriehoeken formuleren voor elk van de aandachtsgebieden die hieronder staan vermeld, specifieke doelstellingen en bezien deze jaarlijks op hun resultaat. Indien aan de orde, worden er andere gebieden geprioriteerd. De aangewezen aandachtsgebieden zijn:

Amsterdam Centrum:

- Wallen
- Rembrandtplein e.o. Leidseplein e.o.

Amsterdam Zuidoost:

- H-buurt in Bijlmer Centrum
- E,G, K Buurt in Bijlmer Oost
- Holendrecht

Amsterdam Nieuw West:

- Slotervaart, Overtoomse Veld en Westlandgrachtbuurt
- Osdorpplein en Tussen Meer
- Dichtersbuurt, Dobbenbuurt en Burgemeestersbuurt in Slotermeer Zuid-West

Amsterdam West:

- Erasmusparkbuurt
- Hoofdweg en omgeving
- Van Galenbuurt

Amsterdam Noord:

- Bloemenbuurt en Van der Pekbuurt in Volewijk

Amsterdam Oost:

- Transvaalbuurt
- Indische Buurt
- IJburg

Diemen:

- Stationsgebied Diemen-Zuid, inclusief Bergwijkpark

Een bijzonder gebied, met een van de andere gebieden afwijkende problematiek, wordt gevormd door de Amsterdamse Haven / Westpoort. Omdat dit gebied niet onder een van de stadsdelen valt, is de Haven als apart aandachtsgebied opgenomen.

Samenwerking

De gebieden vragen om een gezamenlijke aanpak. De territoriale subdriehoeken, waarin stadsdelen, politie, OM en centrale stad vertegenwoordigd zijn, hebben voor elk van de aandachtsgebieden specifieke doelstellingen geformuleerd. Deze doelstellingen zijn opgenomen in bijlage 1 van het RVP. Via de aanpak van de problemen in de aandachtsgebieden leveren de subdriehoeken een bijdrage aan de overkoepelende doelstellingen van het RVP.

5.9.2 Openbaar Vervoer

Korte probleemanalyse

Het openbaar vervoer in Amsterdam–Amstelland heeft een belangrijke maatschappelijke functie. Veel mensen maken gebruik van het openbaar vervoer; onveilig openbaar vervoer heeft dan ook direct zijn weerslag op het gebruik ervan en daarmee op de bereikbaarheid van Amsterdam en haar regio.

Openbaar vervoer is een regionaal item; veel openbaar–vervoerverplaatsingen vinden plaats van en naar Amsterdam en starten of eindigen dus buiten Amsterdam.

De verantwoordelijkheid voor de veiligheid *in* het openbaar vervoer ligt primair bij de (private) vervoerbedrijven. De focus van de vervoerbedrijven wordt echter bepaald door de overheid. Een ander deel van de veiligheid speelt zich af in de ruimte *rondom* het openbaar vervoer (stations en omgeving). Dit behoort tot het publiek domein. Veiligheid in en om het openbaar vervoer vraagt daarom om intensieve samenwerking tussen publieke en private partijen.

Uit de jaarlijkse Monitor Sociale Veiligheid Openbaar Vervoer (MSVOV) komt naar voren dat de cijfers gematigd positief zijn. Wel is bijvoorbeeld het percentage bedreigingen, agressie en overlast zorgelijk; dit vraagt om voortdurende aandacht van toezichhouders en andere partners. Ook vermijdingsgedrag op bepaalde tijdstippen en locaties vraagt om aandacht.

De betrokken partners zoals vervoerbedrijven, gemeente, politie en OM werken aan de verbetering van de veiligheid in het openbaar vervoer. Goede voorbeelden hiervan zijn het VOV en de afspraken voor stationseiland. Deze samenwerking werpt zijn vruchten af. Het is nu zaak om door te pakken: niet alleen om de objectieve en subjectieve veiligheid te verbeteren, maar ook om het imago en de kwaliteit van het openbaar vervoer te verbeteren en het vermijdingsgedrag te verminderen.

Doelstellingen en inspanningen

Doel: Vergroten van de objectieve en subjectieve veiligheid in en rondom het openbaar vervoer.

Concreet zijn hiertoe de volgende doelstellingen opgesteld:

Objectief

1 Afname van slachtofferschap van (geweld)criminaliteit, a.d.h.v. de volgende indicatoren:

- Afname van het aantal *aangiften* bedreiging, mishandeling, openlijk geweld en straatroof in en rond het openbaar vervoer met 5% in 2014 ten opzichte van het peilmoment in 2010.
- 1b Afname van aantal *aangiften* van vernielingen, zakkenrollerij en winkeldiefstal in en rond het openbaar vervoer met 5% in 2014 ten opzichte van het peilmoment in 2010.

2 Minder incidentmeldingen door vervoerbedrijven, a.d.h.v de volgende indicator:

- Een daling van het aantal geregistreerde incidenten met betrekking tot criminaliteit en overlast in Amsterdam bij de in Amsterdam rijdende vervoerbedrijven (op dit moment NS, GVB, Connexxion en Arriva) met 5% in 2014 t.o.v. het peilmoment in 2010.

Subjectief

3 Verbeteren van de veiligheidsgevoelens van de reizigers, a.d.h.v. de volgende indicatoren:

- Afname van het percentage reizigers dat zich soms of vaak onveilig voelt in het openbaar vervoer van 40% in 2010 naar 25% in 2014.
- Afname van het percentage mensen dat aangeeft dat onveiligheid een reden is om op bepaalde trajecten of tijden niet met openbaar vervoer te reizen van 18% in 2010 naar 14% in 2014.

4 Afname van het percentage reizigers dat in en rond het openbaar vervoer overlast ervaart a.d.h.v. de volgende indicator:

- Daling van overlast door: gedrag t.g.v alcohol/ drugs, verwarde personen en jeugd met 10% tussen 2010 en 2014.

Inspanningen

Algemeen:

- Kernpunten voor de aanpak van sociale onveiligheid zijn: Schoon, Heel, Veilig en klantgericht. Voor dit RVP gaat het in eerste instantie om het kernpunt 'veilig'.

Concreet:

- Repressie/preventie
- Inzet van informatiegestuurde toezichthouders/handhavers op risicolocaties en risicolijnen.
- Verder werken aan gericht cameratoezicht.
- Afstemmen meldkamers vervoerbedrijven onderling en politie-vervoerbedrijven.
- Toewerken naar een transparant informatiesysteem, inclusief informatie van vervoerbedrijven
- Meer gebruik maken van het halttraject voor openbaar vervoer zaken.
- Opleggen van reisverboden aan zakkenrollers, uitgebreid naar overlast- en geweldplegers.
- Toepassen van snelrecht voor typische OV-delicten als poortjes in trappen.
- Houden van een proef voor camera's in bus- en tramhaltes met als doel het tegengaan van criminaliteit en overlast.
- Schoon & heel
- Haltes en voertuigen zijn schoon en heel.
- Communicatie
- Beïnvloeden beleving reizigers door communicatie
- Zichtbaarheid van toezichthoudend personeel
- Informatie over successen
- Duidelijke gedragsregels voor reizigers en medewerkers

Verdere uitwerking:

- Aangaan van een Veiligheidsarrangement voor Amsterdam.
- Opstellen van een Beleidskader veiligheid Openbaar vervoer/integraal plan van aanpak veiligheid openbaar vervoer waarin naast toezicht en handhaving ook andere maatregelen die de veiligheid verbeteren aan de orde komen. Hierbij wordt de opdrachtgever van het openbaar vervoer in en rond Amsterdam, de Stadsregio Amsterdam (SRA), betrokken.

5.9.3 Taxi's

Korte probleemanalyse

Sinds de liberalisering van de taxibranche (na de invoering van de Wet Personenvervoer 2000) heeft de Amsterdamse taximarkt te kampen met problemen. Het aanbod van taxi's (meer dan 4.000) is te groot, er ontstaan marktperfectionen door te weinig kennis bij de consument en veel chauffeurs kunnen anoniem rondrijden, omdat ze opgaan in de grote massa. Als gevolg daarvan stelt een deel van de chauffeurs niet de kwaliteit en veiligheid van de klant centraal. Dit uit zich op de standplaats en bij het aanhouden van een taxi op straat (opstapmarkt) in onbeschoft gedrag van chauffeurs, het oplichten van klanten, een onvoldoende verantwoordelijke rijstijl en het creëren van verkeerschaos op en rond de standplaatsen. Dit leidt soms tot ernstige veiligheidsincidenten. Op dit moment ontbreekt het overigens aan betrouwbare cijfers over het gedrag van taxichauffeurs.

Focus en aandachtspunten

Het vergt voortdurend grote inspanning en nauwe samenwerking van alle betrokken partijen om het net om de onwelwillende taxichauffeur te kunnen sluiten en hier ook opvolging aan te geven. Met de inwerkingtreding van de nieuwe taxiwet in 2012 zal slecht gedrag nog meer dan nu directe consequenties hebben voor chauffeurs. De nieuwe wet biedt meer ruimte aan gemeenten om regels te stellen aan taxivervoerders in haar gemeente. Het zal daarom voor gemeente, politie en OM eenvoudiger worden om chauffeurs die zich niet aan de regels houden aan te pakken. Ook wordt de taxibranche zelf meer verantwoordelijk gemaakt voor het toezicht op de eigen chauffeurs. Er ligt daarbij een grote kans de taxibranche terug te geven aan die chauffeurs die wel weten hoe een professioneel vervoerder zich moet gedragen. Hiervoor zal de samenwerking tussen de partijen nog verder geïntensiveerd moeten worden.

Het nieuwe handhavingsmodel zal pas na verloop van tijd effect sorteren. De verwachting is dat de eerste taxiorganisaties na een jaar voldoende op orde zijn om hun verantwoordelijkheden goed te kunnen vervullen. Handhaving op straat zal daarom nodig blijven. De focus voor de periode 2012 – 2014 ligt daarin dat gemeente, OM en politie zich inzetten om een stevige stok achter de deur te ontwikkelen en efficiënt en integraal handhaven, zodat de taxibranche bewogen wordt haar verantwoordelijkheden voor een betrouwbaar en veilig taxivervoer zelf uit te voeren en een integraal onderdeel te laten zijn van de bedrijfsvoering. Of dit onderwerp de gehele planperiode aandacht behoeft hangt

sterk af van de snelheid waarmee verbeteringen in de taxibranche tot stand kunnen worden gebracht en zal jaarlijks worden gezien.

Doelstellingen en inspanningen

1. De subjectieve en objectieve veiligheid van het taxivervoer is substantieel verbeterd.
2. Alle taxichauffeurs die de opstapmarkt bedienen zijn aangesloten bij een toegelaten taxi organisatie (TTO).
3. Afname van de (verkeers)overlast door taxichauffeurs.
4. Effectieve en efficiënte vervolging van taxichauffeurs (o.a. treffen in economisch belang).

Aangezien het op dit moment ontbreekt aan betrouwbare cijfers over het gedrag van taxichauffeurs, is het niet mogelijk om bovenstaande doelstellingen te meten en de voortgang daarvan te bepalen. Nadruk dient de komende periode dan ook te liggen in het gezamenlijk opzetten van een gevalideerd monitor- of registratiesysteem waarmee de ontwikkelingen in het taxivervoer gevolgd kunnen worden en waarop (beleids)beslissingen genomen kunnen worden.

Samenwerking

Veiligheid in de taxibranche vraagt een intensieve samenwerking van verschillende partijen; het Rijk, de gemeente, politie en OM houden op verschillende onderdelen en vanuit verschillende perspectieven (taxichauffeur als verkeersdeelnemer, professioneel vervoerder, ondernemer en als actor in het domein van de openbare orde) toezicht op de taxibranche en zijn van elkaar afhankelijk voor informatie en ondersteuning.

5.10 High impact: Woninginbraken

Korte probleemanalyse

Het aantal woninginbraken is de afgelopen jaren fors gestegen in onze regio (van 5.348 in 2007 naar 6.828 in 2010). Uit de cijfers over de eerste periode van 2011 blijkt wel dat het aantal aangiften weer daalt, maar het niveau is nog altijd ver boven dat van 2007. Dit vraagt om speciale aandacht voor dit delict in het regionale beleidsplan.

De grootste stijging in onze regio heeft zich in de gemeente Amstelveen voorgedaan. Er is de afgelopen periode al verhoogde inzet van alle partijen op het terrein van de woninginbraken: zo is in Amstelveen een preventieteam inbraken actief. Slachtoffers van inbraak en de direct omwonenden krijgen een preventieadvies op het niveau van het PKVW (Politie Keurmerk Veilig Wonen) aangeboden. Daarnaast wordt op meerdere plekken in de regio door bestuur en politie gezamenlijk ingezet op een mix van maatregelen op het gebied van preventie, toezicht en opsporing. Het betreft voorlichtingsbijeenkomsten, anti-inbraken campagne, toezicht door districtelijk motorteam, bromfiets-controles op hotspots, meer toezicht door politie en het gemeentelijk BIKE-team, intensivering nazorg, voetjesproject (mensen wijzen op openstaande deuren en ramen) en daderregie specifiek op het gebied van woninginbraken.

Doelstellingen en inspanningen

1. Deze inzet wordt gecontinueerd en waar nodig uitgebreid om de daling van de aangiften door te zetten en terug te brengen naar maximaal 5600 aangiften in 2014 (– 18% ten opzichte van 2010). Voor het behalen van deze doelstelling is een uiterste inspanning van alle partners noodzakelijk. Hierbij concentreert de gemeenschappelijke inzet zich op de gebieden waar het inbraakrisico hoog ligt of de afgelopen jaren sterk is toegenomen.

6. Monitoring doelstellingen

Om te kunnen volgen of de doelstellingen en resultaten die hiervoor zijn benoemd ook worden bereikt dient er nauwkeurige monitoring plaats te vinden. Dit gebeurt periodiek door het opstellen van de Regionale Veiligheidsrapportage, welke elke 4 maanden wordt opgesteld (4-, 8- en 12maands). Onderdeel van deze rapportage is de Veiligheidsindex, daarnaast zijn o.a. aangiftecijfers per gemeente en per delictcategorie opgenomen. Op basis van deze rapportage wordt een Regionale Veiligheidsanalyse (RVA) opgesteld, waarin de resultaten worden geduid en waar nodig advies wordt gegeven over bijsturing /extra inspanningen. Monitoring en bijsturing en het aanspreken van elkaar als veiligheidspartners op de bijdrage aan de realisatie van doelstellingen is noodzakelijk om dit ambitieuze RVP tot een succes te kunnen maken.

Concreet wordt dit proces van monitoring, analyse en bijsturing als volgt vormgegeven:

- Om de 4 maanden (4, 8 en 12 mnd) wordt er een Regionale Veiligheidsrapportage (RVR) opgesteld door bestuur, politie en OM;
- Via de stuurgroep RVP wordt aan de specialisten op de thema's, via de trekkers, gevraagd om op basis van de 4maandelijke cijfers aan te geven hoe het staat met de voortgang op hun thema (hierbij wordt waar nodig onderscheid gemaakt tussen Amsterdam en Amstelland). Hierbij zal zoveel als mogelijk gebruik worden gemaakt van bestaande overleggen (thematische subdriehoeken en werkgroepen). Deze input vormt de basis voor de Regionale Veiligheidsanalyse (RVA);
- RVR en RVA worden vervolgens besproken in de lokale driehoeken (Amsterdam, Diemen-Ouder-Amstel, Amstelveen-Uithoorn-Aalsmeer), waarna beide documenten in het Regionaal College worden vastgesteld. Eventuele reacties of acties per partner of voor de partners als geheel worden daarna ook via de trekkers uitgezet.
- Op basis van de 8maands-RVR worden eventuele beleidsbijstellingen voorbereid, op basis van de jaarcijfers worden deze waar nodig aangepast/aangescherpt, waarna deze in het voorjaar (gelijktijdig met de publicatie van de jaarcijfers) worden vastgesteld en geëffectueerd.

BIJLAGE 1 Toelichting aandachtsgebieden

Aandachtsgebieden in Centrum

De Wallen

Ondanks een duidelijke verbetering in de afgelopen zeven jaar scoren de Wallen nog altijd verreweg het hoogst op de objectieve veiligheidsindex en zijn daarmee koploper in onveiligheid. Met name de onveiligheid die direct gerelateerd is aan drugs, met veel geweld en overlast, scoort zeer hoog. De kwetsbaarheid van het gebied is groot. Feitelijk is het een samenballing van prostitutie, drugshandel, groot aantal toeristen, verslaafde veelplegers, met veel horeca. De criminaliteit op straat is groot, met name geweldsdelicten, maar ook achter de schermen, in vastgoed, witwassen en mensenhandel, bestaan criminele structuren. Voor dit gebied (Burgwallen Oude Zijde en Nieuwe Zijde) is het project 1012 ontwikkeld door stad en stadsdeel. Doelstelling is het heroveren van dit gebied door mede in te zetten op de ruimtelijk-economische aanpak van de criminogene infrastructuur. Reductie van raamprostitutie en coffeeshops maakt hier deel van uit. Om de transformatie van de Wallen te doen slagen blijft extra inzet op veiligheid geboden. De subdriehoek Centrum geeft voorrang aan de verdere aanpak van de onveiligheid in het gehele Wallengebied.

Doelstellingen Wallengebied

- Oude Zijde: in 2014 een score van 135 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Nieuwe Zijde: in 2014 een score van 117 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

Rembrandtplein e.o. Leidseplein e.o.

Met de tussenliggende looproutes betreft het de buurtcombinaties A03e, A01i, A02e en A07a t/m f. In beide uitgaanscentra is de afgelopen jaren de onveiligheid ernstig toegenomen. Vooral de weekendnachten vertonen een concentratie van geweld en overlast. Vergeleken met 2005 is het gemeten geweld in 2009 zelfs verdubbeld. Ook de index diefstal is hoog. Uitgaansgeweld, alcoholmisbruik met indrinken op diverse plekken en rondlopende groepen toeristen en jongeren die met collectieve drinkabonnementen van café naar café trekken (pub-crawl), een stroom aan bezoekers kortom, problemen met taxi's en de permanente openstelling van horeca (na sluiting van cafés en discotheken bieden fastfoodzaken gelegenheid aan eenieder om te blijven rondhangen) leveren een negatief beeld op en een dito score van de veiligheidsindex. Vooral het grote aantal geweldsdelicten in horecazaken (tweederde binnen, eenderde buiten) is verontrustend. Voor het overgrote deel (80%) worden deze delicten gepleegd door mensen die al eerder zijn veroordeeld in verband met geweld. Een gecoördineerde aanpak van de openbare ruimte (ten dele al uitgevoerd), en de veiligheid zijn noodzakelijk.

Doelstellingen Rembrandtplein e.o. Leidseplein e.o.

- Rembrandtplein e.o. (A03 –Grachtengordel Zuid): in 2014 een score van 88 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Leidseplein e.o. (A07–Weteringschans): in 2014 een score van 83 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

Aandachtsgebieden in Zuidoost

H-buurt in Bijlmer Centrum

De H-buurt is een kwetsbare buurt. De vernieuwing is zo goed als afgerond, maar naast sociaaleconomische achterstanden bepalen (on)veiligheid en overlast op sommige locaties er voor een belangrijk deel het leefklimaat. In de H-buurt wonen veel jeugdige verdachten en wordt veel jeugdcriminaliteit gepleegd. Het aantal aangiften van geweld is er hoog. De H-buurt ligt nabij het Arenagebied, een gebied met een aantal verschillende functies. De evenementen die er plaats vinden, trekken jaarlijks honderdduizenden bezoekers¹⁰.

Doelstellingen H-buurt in Bijlmer Centrum.

- *H-buurt in Bijlmer Centrum* in 2014 een score van 73 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een stabilisatie ten opzichte van 2010.
- In 2014 een score van 98 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 20 % ten opzichte van 2010

Bijlmer Oost

Bijlmer Oost bestaat uit de E,G, K-buurt. In het kader van de wijkaanpak zijn in 2008 en 2009 tal van projecten uitgevoerd om de leefbaarheid en de veiligheid te verbeteren. Qua problematiek lijkt Bijlmer Oost op de H-buurt in Bijlmer Centrum. De concentratie van jeugdcriminaliteit (zowel qua woon- als pleegplek) is identiek, geweld is er een groot probleem. Het belangrijkste verschil is dat in Bijlmer Oost meer drugsproblematiek voorkomt en woninginbraak plaatsvindt dan in de H-buurt in Bijlmer Centrum. De afgelopen jaren is er veel nieuwbouw opgeleverd, maar de vernieuwing is nog niet helmaal afgerond. In de nog niet vernieuwde gebieden krijgt de veiligheid extra aandacht. Verder krijgen de twee winkelcentra Ganzenpoort en Kraaiennest extra aandacht.

Doelstellingen EGK-buurt.

- *EGK-buurt.* in 2014 een score van 89 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een stabilisatie ten opzichte van 2010.
- In 2014 een score van 80 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10 % ten opzichte van 2010

¹⁰ Omdat voor de H-Buurt en voor Holendrecht geen cijfers voorhanden waren, heeft Zuidoost hiervoor een aparte veiligheidsindex maken laten bij O + S. Zodoende is de veiligheidssituatie voor deze gebieden beter in beeld en zijn nu specifieke doelstellingen geformuleerd voor deze gebieden.

Holendrecht

Met name Holendrecht West is kwetsbaar. Er is in dit gebied vooral sprake van jeugd- en geweldsproblematiek. Winkelgerelateerde criminaliteit en voertuigcriminaliteit komen er ook voor. Daarnaast ligt het aantal meldingen van verwarde personen er duidelijk boven het stedelijk gemiddelde. In 2010 is er veel in gang gezet in en rondom winkelcentrum Holendrecht. De maatregelen hebben tot gevolg dat het aanzicht van het winkelcentrum is verbeterd. Dit is van belang voor zowel de veiligheid als de veiligheidsbeleving. Bovendien is sinds het verhoogde toezicht en cameratoezicht het aantal geweldsincidenten, jeugdoverlast en overvallen verminderd.

Doelstellingen Holendrecht .

- *Holendrecht:* in 2014 een score van 78 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een stabilisatie ten opzichte van 2010.
- In 2014 een score van 121 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 20 % ten opzichte van 2010

Aandachtsgebieden in Nieuw West

Slotervaart, Overtoomse Veld en Westlandgrachtbuurt

Mede vanwege de grote aanwezigheid van jeugdigen in het gehele gebied is het aantal meldingen jeugdoverlast relatief hoog. Het betreft hier voornamelijk geluidsoverlast, vervuiling of intimiderend gedrag richting omwonenden. De overlast vindt voornamelijk in de (late) avond- en nachtelijke uren plaats. Het zijn bovendien ook met name jeugdigen die zich in Slotervaart schuldig maken aan het delict straatroof. Veel straatroven vinden plaats op en rond station Lelylaan, de metrostations, de afgelegen en doorgaande fietspaden en de parken. De Westlandgrachtbuurt met daarin specifiek de Delflandpleinbuurt en Koningin Wilhelminapleinbuurt kent daarnaast een stevige problematiek op het gebied van drank/drugoverlast en op het gebied van overlast door zwervers/daklozen. De leefbaarheid staat hier verder onder druk door vele (voormalig) gekraakte woningen, die bewoond worden/werden door mensen afkomstig uit Oost-Europa.

Doelstellingen: Slotervaart, Overtoomse Veld en Westlandgrachtbuurt

- Slotervaart: in 2014 een score van 66 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009
- Slotervaart: 10 2014 een score van 87 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Overtoomse Veld: in 2014 een score van 79 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009
- Overtoomse Veld: in 2014 een score van 103 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Westlandgrachtbuurt: in 2014 een score van 74 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

- Westlandgrachtbuurt: in 2014 een score van 88 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

Osdorpplein en Tussen Meer

(Jeugd)overlast, jeugdcriminaliteit en geweldsdelicten vormen de grootste problemen in Osdorp-Oost. De veiligheid is de afgelopen jaren in het gebied in het algemeen sterk verbeterd. De jeugdcriminaliteitindex toont echter een stijging van 101 in 2007 naar 112 in 2010. Ook de index jeugdoverlast is hoog en staat in 2009 op 189. Het algemene rapportcijfer dat Osdorp-Oost in 2010 van haar bewoners kreeg voor buurtveiligheid was een 7,3. Toch voelt nog altijd 39% van de buurtbewoners zich wel eens onveilig in de buurt. In het gebied, en met name op het Osdorpplein, het Dijkgraafplein en Tussen Meer heeft zich bovendien een stijging van het aantal overvallen voorgedaan. Tot voor kort stond het Osdorpplein in de top vier van gebieden van de regio Amsterdam-Amstelland waar de meeste overvallen worden gepleegd.

Doelstelling Osdorpplein en Tussen Meer

- In 2014 een score van 75 op de objectieve veiligheidsindex in Osdorp-Oost. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Stijging van het rapportcijfer buurtveiligheid van een 6,0 in 2009 naar een 7,5 in 2014
- In 2014 een score van 95 op de subjectieve veiligheidsindex in Osdorp-Oost. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

Dichtersbuurt, Dobbebuurt en Burgemeesterbuurt

In de buurtcombinatie Slotermeer Zuid-West is de objectieve veiligheid toegenomen (98 in 2009, 87 in 2010). Daarentegen is de subjectieve veiligheid de laatste jaren gedaald, mensen voelen zich minder veilig in de wijk (91 in 2005, 104 in 2010). In Slotermeer-Zuidwest zijn jeugdoverlast en jeugdcriminaliteit belangrijke veiligheidsproblemen. De objectieve index Jeugdoverlast is met 221 hoog. De jeugdcriminaliteitindex is echter gedaald. Verder heeft er een sterke daling opgetreden wat betreft de objectieve index overlast en geweld. Het algemene rapportcijfer dat Slotermeer-Zuidwest in 2009 kreeg van haar bewoners voor buurtveiligheid was een 5,4, het laagste rapportcijfer van de gehele stad. In 2010 is dit rapportcijfer verbeterd tot een 6,9. Toch scoort de buurtcombinatie qua veiligheidsgevoelens slecht: 42% van de bewoners voelt zich er onveilig. Volgens 28% van de buurtbewoners is het voornaamste veiligheidsprobleem de jeugdoverlast.

In dit gebied staan verder veel auto's geparkeerd van forenzen en bewoners van de binnenring. Dit brengt een verhoogd risico op diefstal uit auto's met zich mee. Veel woningen in Slotermeer-Zuidwest worden (illegaal) onderverhuurd aan Oost-Europeanen, illegalen, dealers en verslaafden. Door de onderhuur is er geen goed beeld van de feitelijke bewoners van de buurtcombinatie en verdwijnt de betrokkenheid bij en de sociale controle in de buurt. De Dichtersbuurt heeft verder te kampen met criminaliteit en overlast in relatie tot harddruggebruik en de handel in harddrugs.

Doelstellingen Dichtersbuurt, Dobbenbuurt en Burgemeesterbuurt:

- In 2014 een score van 88 op de objectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.
- Stijging van het rapportcijfer buurtveiligheid van een 5,4 in 2009 naar een 7,0 in 2014
- In 2014 een score van 103 op de subjectieve veiligheidsindex. Dit komt overeen met een daling van 10% ten opzichte van 2009.

Aandachtsgebieden in West

Zowel de objectieve als subjectieve veiligheidsindex (2010) laat zien dat stadsdeel West relatief veilig is. Een paar buurten scoort minder goed als het gaat om de feitelijke veiligheidssituatie. Dit zijn de Erasmusparkbuurt en de Hoofdweg en omgeving. De bewoners voelen zich daarnaast het meest onveilig in de Erasmusparkbuurt, Hoofdweg e.o., en de Van Galenbuurt. In de komende periode is de ambitie om de veiligheidsindex van de slechtst scorende gebieden verbeteren.

Erasmusparkbuurt

Deze buurt scoort zowel objectief als subjectief slecht volgens de veiligheidsindex. De problematiek die hier speelt is toename inbraken uit boxen, flinke stijging van voertuigcriminaliteit, zakkenrollerij en misdrijven drugshandel. Ook de subjectieve veiligheid loopt flink achter op het gemiddelde van Amsterdam.

Hoofdweg en omgeving

In deze buurt is het aantal woninginbraken t.o.v. van 2009 en 2008, flink gestegen. Ook stijgt de voertuigcriminaliteit, misdrijven drugshandel en neemt het aantal bedreigingen toe. Daarnaast is veel jongerenoverlast op het Columbusplein.

Van Galenbuurt

Ook in deze buurt komen dezelfde items terug: inbraak woning, voertuigcriminaliteit en misdrijven drugshandel. Daarnaast is de (jongeren)overlast ten opzichte van voorgaande jaren flink gestegen. In 2010 is zowel vanuit de politie als het stadsdeel veel ingezet op het

terugdringen van (jongeren)overlast. Hoe veilig het is en hoe bewoners het beleven, verschilt nogal in de Van Galenbuurt. De aanpak zal daarom in deze buurt vooral gericht moeten zijn op het verbeteren van de veiligheidsbeleving. In de Van Galenbuurt is inmiddels veel inzet geweest op het terugdringen van de jongerenoverlast. Op het moment dat dit is terug te zien in de cijfers zal de subdriehoek de aandachtsgebieden in West beperken tot de Erasmusparkbuurt en de Hoofdweg.

Doelstelling Erasmusparkbuurt, Hoofdweg en omgeving en van Galenbuurt

In de hierboven genoemde aandachtsbuurten heeft het stadsdeel de ambitie samen met de subdriehoek te zorgen voor een duidelijke verbetering van de veiligheidssituatie en vooral de veiligheidsbeleving.

Aandachtsgebieden in Noord

Volewijck

De *Van der Pekbuurt* ligt aan het IJ, direct tegenover het Centraal Station, met een eigen pont en vormt daarmee de toegangspoort tot Amsterdam-Noord. De buurt loopt tot aan het Mosplein waar de markt is. Hierna begint de *Bloemenbuurt* met Floradorp. Aan de oostkant van de Bloemenbuurt ligt het Noorderpark. In de Van der Pek buurt wonen 4.946 mensen, waarvan 49,6% niet-westers allochtoon is. De werkloosheid is groot. De (voornamelijk) huurwoningen zijn over het algemeen klein (twee- en éénkamerwoningen).

Van der Pekbuurt

De Van der Pekbuurt is benoemd tot 'aandachtsgebied in het kader van wapenincidenten. De subdriehoek heeft een plan opgesteld met maatregelen om het wapengeweld in de van der Pekbuurt te ontmoedigen en de wapenincidenten terug te dringen. In de Van der Pekbuurt is sinds 2009 een Buurtveiligheidsteam actief. De bewoners hebben ten aanzien van de subjectieve veiligheid drie doelstellingen voor dit team geprioriteerd:

- Jeugdoverlast: in 2009 noemt 21% van de bewoners in Volewijck jeugdoverlast als buurtprobleem dat met voorrang moet worden aangepakt. In 2014 is dit percentage gedaald naar 15%.
- Rommel op straat: in 2009 noemt 22 % van de bewoners in Volewijck rommel op straat als buurtprobleem dat met voorrang moet worden aangepakt. In 2014 is dit percentage gedaald naar 18%.
- Te hard rijden: in 2009 noemt 15% van de bewoners in Volewijck te hard rijden als buurtprobleem dat met voorrang moet worden. In 2014 is dit percentage gedaald naar minder dan 14%.

De *Bloemenbuurt* is een wijk uit eind jaren twintig. De woningen zijn iets groter dan gemiddeld in Amsterdam-Noord, de huren iets lager. De buurt kenmerkt zich door een hechte sociale samenhang onder een overwegend autochtone bevolking. De Bloemenbuurt is een onderdeel van Floradorp. In de Bloemenbuurt bevindt zich één overlastgevende jeugdgroep, die in september 2011 in de monitorfase is geplaatst.

Doelstellingen Volewijk

- In 2014 zijn de gesignaleerde overlastgevende jeugdgroepen in Volewijk uit 2010 niet meer actief en hebben zich geen nieuwe actieve jeugdgroepen gevormd.
- In 2014 is het percentage jeugdige verdachten uit Volewijk afgenomen van 8.2% in 2009 naar 6% in 2014.
- Het terugdringen van het aantal wapenincidenten met 10%.

Aandachtsgebieden in Oost

Transvaalbuurt

In de Transvaalbuurt bestaan de problemen vooral uit drugs- en jeugdoverlast gecombineerd met een grote mate van subjectieve onveiligheid. Het algemeen rapportcijfer dat bewoners uit de Transvaalbuurt gaven in 2009 is een 6,1. De twee buurtproblemen die door de bewoners het meest worden genoemd is jeugdoverlast en drugsoverlast. De objectieve index Jeugdoverlast was in 2009 153 (gemiddelde Amsterdamse index per buurtcombinatie is 79). Ondanks inzet van onder andere toezichthouders, politie, ambulante jongerenwerk, etc. zijn de meldingen wel gedaald, echter er is in het gebied een groep die we als hardnekkige overlastgevers kunnen kenmerken. De objectieve index Drugsoverlast was in 2009 77. Drie keer meer dan die van de gemiddelde buurtcombinatie in Amsterdam (25). De situatie wordt verbeterd door intensivering van de aanpak van drugswoningen en van de aanpak van dealen op straat en de overlast die met deze zaken gepaard gaat.

Doelstellingen Transvaalbuurt

- De index jeugdoverlast is gedaald van 153 in 2009 naar 138 in 2014 (daling 10%)
- De index drugsoverlast is gedaald van 77 in 2009 naar 60 in 2014 (daling 10%)

Indische Buurt

In de Indische Buurt is de (ervaren) overlast en criminaliteit door jongeren een constante zorg. Jeugdoverlast kent hier veel verschijningsvormen, van geluidsoverlast, vervuiling en (na)schreeuwen tot baldadigheid. Maar de overlast gaat ook vaak gepaard met intimiderend en intolerant gedrag, zowel richting bewoners en bezoekers van de Indische Buurt als tegen overheidsambtenaren / professionals. In de Indische Buurt is ook sprake van overlast door dealers en drugsgebruikers. Dit speelt niet alleen in de openbare ruimte, maar heeft ook betrekking op woningen (huisdealers, wietplantages). Deze woningen hebben een aanzuigende werking op drugsgebruikers en leveranciers c.q. leiden tot brandgevaarlijke situaties. Daarnaast wordt er door bewoners overlast ervaren van horecaondernemingen in het bijzonder de zaken met een avondsluiting en is verder, als gevolg van de vooroorlogse bebouwing en de kleine woningen, burenoverlast een actueel probleem. De overlast varieert van eenvoudige geluidsoverlast tot complexe extreme overlastzaken. Bewoners en ondernemers zijn terughoudend in het actief melden van overlast en criminaliteit of het

aanspreken/aangeven van de veroorzakers. De Indische Buurt wordt in z'n geheel als aandachtsgebied benoemd, met daarbinnen nadrukkelijk aandacht voor de Makassarbuurt, Sumatrabuurt en Ambonbuurt.

Doelstellingen Indische Buurt–West

- De index objectieve index is gedaald van 95 in 2010 naar 81 in 2014 (daling 15%)
- De subjectieve index is gedaald van 109 in 2010 naar 93 in 2014 (daling 15%)

IJburg

Op IJburg is de problematiek minder omvangrijk dan in de overige aandachtsgebieden. Wel doen zich problemen voor op het terrein van sociale cohesie en leefbaarheid. Om die reden is dit gebied benoemd als 'bijzonder' aandachtsgebied, waarbij naast de huidige inzet op het gebied van toezicht en handhaving, vooralsnog vooral preventieve inzet nodig lijkt zoals goede wijkvoorzieningen en het vergroten van bewonersparticipatie. De ontwikkelingen op IJburg worden actief gemonitord in het kader van het Veiligheidsplan¹¹.

Het algemene rapportcijfer dat bewoners van IJburg aan hun buurt geven is een 6,6. Het buurtprobleem dat door de bewoners als meest wordt genoemd is jeugdoverlast. De objectieve index Jeugdoverlast was in 2009 133.

Door inspanningen te plegen op de gebieden bewonersparticipatie en voorzieningen is het realistisch de objectieve index in vier jaar terug te brengen naar 120. Een daling van 10%. Het is te verwachten dat hierdoor het rapportcijfer buurtveiligheid gaat stijgen, doch niet evenredig aan de objectieve index. De subdriehoek legt een ambitieuze doelstelling neer van een rapportcijfer buurtveiligheid van 7.

Doelstellingen IJburg

- De index jeugdoverlast is teruggebracht van 133 in 2009 naar 120 in 2014, een daling van 10%.
- Stijging van het rapportcijfer buurtveiligheid van een 6,6 in 2009 naar een 7 in 2014.

Aandachtsgebieden in Diemen

Stationsgebied Diemen–Zuid, inclusief Bergwijkpark.

Een meerderheid van de inwoners van Diemen geeft aan dat de veiligheid in de woonbuurt het afgelopen jaar gelijk is gebleven of is afgenomen. De inwoners van Diemen noemen het stationsgebied Diemen–Zuid en het kantoreng gebied Bergwijkpark als onveilige gebieden. Overlast van hangjongeren, rondrijdende brommers en scooters in de woonwijken en het aantal straatroven zijn in Diemen meest genoemde oorzaken van de ervaren onveiligheid.

¹¹ Dit houdt in ieder geval in dat cijfermatige ontwikkelingen in dit gebied drie maal per jaar in driehoeksverband worden besproken.

In het stationsgebied Diemen Zuid en Bergwijkpark blijkt de aanwezigheid en/of overlast van hangjongeren minder zwaar te wegen. Hier speelt de gebrekkige verlichting en het risico van straatroof een grotere rol in de (on)veiligheidsbeleving.

In februari 2010 door de gemeente is de inzet van een beveiligingsbedrijf in dit gebied uitgebreid naar 7 dagen in de week van 18.00 tot 24.00 uur. Voor de periode 2012-2014 zal dit worden gecontinueerd. In 2010 zijn zowel het aantal meldingen straatroof als het aantal meldingen overlast hangjongeren afgenomen.

Uit de politiecijfers van 2009 blijkt dat de overlast van hangjongeren (256) op basis van het aantal meldingen in Diemen- Zuid (143 meldingen) het grootst is.

Doelstelling stationsgebied Diemen-Zuid

Het aantal geregistreerde aangiften straatroof voor Diemen Zuid en Bergwijkpark bij de politie in de gemeente Diemen in 2014 minimaal 15% lager ten opzichte van 2009. Dit betekent daling van 42 in 2009 naar 34 aangiften of minder in 2014.

Amsterdamse Haven/ Westpoort

Het havengebied Amsterdam is voor de regio van groot economisch belang. Het is de 4^e haven van Europa, na Rotterdam, Antwerpen en Hamburg. Amsterdam is een havengebied waar grootschalige op- en overslag van goederen (ruim 80 miljoen ton per jaar) gepaard gaat met industriële verwerking. Volgens de havenvisie gemeente Amsterdam 2008 - 2020 mag een aanzienlijke groei in de overslag worden verwacht.

Het westelijk havengebied bestrijkt een gebied van ongeveer 1900 hectare en omvat ongeveer 2200 bedrijven. Jaarlijks doen ongeveer 5300 zeeschepen en 80.000 binnenvaartschepen de Amsterdamse haven aan.

De Amsterdamse haven is een bijzonder nodaal knooppunt met een geheel eigen dynamiek. Dankzij de goed georganiseerde infrastructuur (water, weg, spoor en de aansluiting op Schiphol) en de relatieve anonimiteit is de haven een aantrekkelijke omgeving voor criminele activiteiten. Criminele(n) (organisaties) kunnen ook bedrijven in de haven gebruiken voor illegale activiteiten.

De haven is zowel vanuit het oogpunt van veiligheid en criminaliteit als vanuit het oogpunt van toezicht en handhaving een bijzonder gebied. De voor havens kenmerkende bedrijvigheid zorgt voor even kenmerkende criminaliteitsproblemen, zoals milieucriminaliteit en transitiecriminaliteit (drugsmokkel, mensenhandel). Het gebied is ook in bestuurlijk opzicht bijzonder, omdat het Amsterdamse gedeelte geen afzonderlijk stadsdeel is of onder een ander stadsdeel valt. Het volledige gebied (van IJmuiden tot Amsterdam) valt onder het bestuur van meerdere gemeenten.

De bijzondere positie en kwetsbaarheid van de Haven brengt met zich mee dat blijvende aandacht van de driehoekspartners (en de Belastingdienst) noodzakelijk blijft. In het kader van het RIEC zullen hiertoe analyses worden uitgevoerd en eventuele projectvoorstellen worden voorbereid.